

Επίσημη Εφημερίδα

C 108

της Ευρωπαϊκής Ένωσης

49ο έτος

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

6 Μαΐου 2006

Ανακοίνωση αριθ.	Περιεχόμενα	Σελίδα
	I Ανακοινώσεις	
	Δικαστήριο	
	ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ	
2006/C 108/01	Υπόθεση C-66/06: Προσφυγή της 6ης Φεβρουαρίου 2006 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιρλανδίας	1
2006/C 108/02	Υπόθεση C-74/06: Προσφυγή της 8ης Φεβρουαρίου 2006 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Ελληνικής Δημοκρατίας	2
2006/C 108/03	Υπόθεση C-76/06 P: Αναίρεση που άσκησε στις 9 Φεβρουαρίου 2006 η Britannia Alloys & Chemicals Ltd. κατά της αποφάσεως που εξέδωσε στις 29 Νοεμβρίου 2005 το Πρωτοδικείο στην υπόθεση T-33/02 Britannia Alloys & Chemicals Ltd κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων	2
2006/C 108/04	Υπόθεση C-84/06: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Hoge Raad der Nederlanden στις 10 Φεβρουαρίου 2006 — Staat der Nederlanden (Ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport) κατά 1. Antroposana, Patiëntenvereniging voor Antroposofische Gezondheidszorg, 2. Nederlandse Vereniging van Antroposofische Artsen, 3. Weleda Nederland NV και 4. Wala Nederland NV	3
2006/C 108/05	Υπόθεση C-88/06: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Ιρλανδίας που ασκήθηκε στις 13 Φεβρουαρίου 2006	4
2006/C 108/06	Υπόθεση C-95/06 P: Αναίρεση που άσκησε στις 15 Φεβρουαρίου 2006 η Bausch & Lomb Inc. κατά της αποφάσεως του Πρωτοδικείου που εκδόθηκε στις 17 Νοεμβρίου 2005 στην υπόθεση T-154/03: Biofarma SA κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)	4
2006/C 108/07	Υπόθεση C-103/06: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Tribunal des affaires de Sécurité Sociale de Paris στις 22 Φεβρουαρίου 2006 — Philippe Derouin κατά Union pour le Recouvrement des Cotisations de Sécurité Sociale et d'allocations Familiales de Paris — Region Parisienne (Urssaf)	5
2006/C 108/08	Υπόθεση C-109/06: Προσφυγή της 23ης Φεβρουαρίου 2006 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας	6
2006/C 108/09	Υπόθεση C-117/06: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Kammergericht Berlin στις 21 Φεβρουαρίου 2006 στο πλαίσιο της υποθέσεως Gerda Möllendorf, Christiane Möllendorf Niehuus. Μετέχοντες στην κύρια δική: 1. Salem-Abdul Ghani El-Rafei, 2. Dr. Kamal Rafehi, 3. Ageel A. Al-Ageel	6

2006/C 108/10	Υπόθεση C-120/06 P: Αναίρεση που άσκησαν στις 27 Φεβρουαρίου 2006 η Fabbrica Italiana Accumulatori Motocarri Montecchio SpA (FIAMM) και η Fabbrica Italiana Accumulatori Motocarri Montecchio Technologies Inc (FIAMM Technologies) κατά της αποφάσεως του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που εκδόθηκε στις 14 Δεκεμβρίου 2005 στην υπόθεση T-69/00, Fabbrica italiana accumulatori motocarri Montecchio Spa (FIAMM) και Fabbrica italiana accumulatori motocarri Montecchi Technologies, Inc. (Fiamm Technologies) κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης και Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων	6
2006/C 108/11	Υπόθεση C-121/06 P: Αναίρεση που άσκησαν την 1η Μαρτίου 2006 η Giorgio Fedon & Figli SpA και η Fedon America, Inc. κατά της αποφάσεως του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που εκδόθηκε στις 14 Δεκεμβρίου 2005 στην υπόθεση T-135/01, Giorgio Fedon & Figli SpA και Fedon America, Inc. κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης	7
2006/C 108/12	Υπόθεση C-125/06 P: Αναίρεση που άσκησε την 1η Μαρτίου 2006 η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της αποφάσεως που εξέδωσε στις 15 Δεκεμβρίου 2005 το Πρωτοδικείο στην υπόθεση T-33/01 Infront WM AG (formerly Kirchmedia WM AG) κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων	7
2006/C 108/13	Υπόθεση C-126/06: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Διοικητικό Πρωτοδικείο Τριπόλεως, στις 3 Μαρτίου 2006 — Carrefour — Μαρινόπουλος ΑΕ κατά της Νομαρχιακής Αυτοδιοικήσεως Τριπόλεως	8
2006/C 108/14	Υπόθεση C-127/06: Προσφυγή της 3ης Μαρτίου 2006 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου	8
2006/C 108/15	Υπόθεση C-128/06: Προσφυγή της 3ης Μαρτίου 2006 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου	9
2006/C 108/16	Υπόθεση C-129/06 P: Αναίρεση που άσκησε στις 4 Μαρτίου 2006 η Autosalone Ispra Snc κατά της αποφάσεως που εκδόθηκε στις 30 Νοεμβρίου 2005 στην υπόθεση T-250/02, Autosalone Ispra Snc κατά Ευρωπαϊκής Κοινότητας Ατομικής Ενέργειας	9
2006/C 108/17	Υπόθεση C-131/06 P: Αναίρεση που άσκησε στις 27 Φεβρουαρίου 2006 η Castellblanch, SA κατά της αποφάσεως που εξέδωσε στις 8 Δεκεμβρίου 2005 στην υπόθεση T-29/04, Castellblanch, SA κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), Champagne Louis Roederer, SA	10
2006/C 108/18	Υπόθεση C-132/06: Προσφυγή της 7ης Μαρτίου 2006 — Επιτροπή κατά Ιταλικής Δημοκρατίας	11
2006/C 108/19	Υπόθεση C-133/06: Προσφυγή της 8ης Μαρτίου 2006 — Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως	12
2006/C 108/20	Υπόθεση C-134/06: Προσφυγή της 8ης Μαρτίου 2006 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Ελληνικής Δημοκρατίας	12
2006/C 108/21	Υπόθεση C-135/06 P: Αναίρεση κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Πρωτοδικείο στις 25 Ιανουαρίου 2006 στην υπόθεση T-33/04, Weißenfels κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, που ασκήθηκε στις 10 Μαρτίου 2006	13
2006/C 108/22	Υπόθεση C-139/06: Προσφυγή της 10/03/2006 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας	14
2006/C 108/23	Υπόθεση C-140/06: Προσφυγή της 14ης Μαρτίου 2006 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Τσεχικής Δημοκρατίας	14

2006/C 108/24	Υπόθεση C-151/06: Προσφυγή της 20ής Μαρτίου 2006 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου 14	14
	ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ	
2006/C 108/25	Υπόθεση T-15/02: Απόφαση του Πρωτοδικείου της 15ης Μαρτίου 2006 — BASF κατά Επιτροπής (Ανταγωνισμός — Συμπράξεις στον τομέα των βιταμινούχων προϊόντων — Δικαιώματα άμυνας — Κατευθυντήριες γραμμές για τον υπολογισμό του ποσού των προστίμων — Καθορισμός του ποσού εκκινήσεως του προστίμου — Αποτρεπτικό αποτέλεσμα — Επιβαρυντικές περιστάσεις — Ρόλος πρωτοστάτη ή υποκινητή — Συνεργασία κατά τη διοικητική διαδικασία — Επαγγελματικό απόρρητο και αρχή της χρηστής διοικήσεως) 16	16
2006/C 108/26	Υπόθεση T-26/02: Απόφαση του Πρωτοδικείου της 15ης Μαρτίου 2006 — Daiichi Pharmaceutical κατά Επιτροπής («Ανταγωνισμός — Συμπράξεις στον τομέα των βιταμινούχων προϊόντων — Κατευθυντήριες γραμμές για τον υπολογισμό του ποσού των προστίμων — Καθορισμός του ποσού εκκινήσεως του προστίμου — Ελαφρυντικές περιστάσεις — Ανακοίνωση περί συνεργασίας») 16	16
2006/C 108/27	Υπόθεση T-322/03: Απόφαση του Πρωτοδικείου της 16ης Μαρτίου 2006 — Telefon & Buch κατά ΓΕΕΑ («Κοινοτικό σήμα — Παραδεκτό της προσφυγής — Τυχαίο γεγονός — Αίτηση περί κηρύξεως της ακυρότητας — Άρθρο 51, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 — Λεκτικό σήμα WEISSE SEITEN — Απόλυτοι λόγοι απαραδέκτου — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' έως δ', του κανονισμού 40/94») 17	17
2006/C 108/28	Υπόθεση T-411/03: Απόφαση του Πρωτοδικείου της 15ης Μαρτίου 2006 — Herbillon κατά Επιτροπής («Υπάλληλοι — Διορισμός — Αναθεώρηση της κατατάξεως σε βαθμό — Άρθρο 31, παράγραφος 2, του ΚΥΚ») 17	17
2006/C 108/29	Υπόθεση T-429/03: Απόφαση του Πρωτοδικείου της 15ης Μαρτίου 2006 — Valero Jordana κατά Επιτροπής («Υπάλληλοι — Διορισμός — Επανεξέταση κατατάξεως σε βαθμό — Άρθρο 31, παράγραφος 2, του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως») 18	18
2006/C 108/30	Υπόθεση T-10/04: Απόφαση του Πρωτοδικείου της 15ης Μαρτίου 2006 — Leite Mateus κατά Επιτροπής («Υπάλληλοι — Διορισμός — Αναθεώρηση της κατατάξεως σε κλιμάκιο — Άρθρο 31, παράγραφος 2, του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως») 18	18
2006/C 108/31	Υπόθεση T-26/04: Απόφαση του Πρωτοδικείου της 15ης Μαρτίου 2006 — Verborgh κατά Επιτροπής («Υπάλληλοι — Διορισμός — Αναθεώρηση της κατατάξεως σε βαθμό — Άρθρο 31, παράγραφος 2, του ΚΥΚ») 18	18
2006/C 108/32	Υπόθεση T-31/04: Απόφαση του Πρωτοδικείου της 15ης Μαρτίου 2006 — Eurodrive κατά ΓΕΕΑ (Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού εικονιστικού σήματος euro-MASTER — Προγενέστερα εθνικά λεκτικά σήματα EUROMASTER — Απουσία ομοιότητας προϊόντων και υπηρεσιών — Μερική απόρριψη της ανακοπής — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β' του κανονισμού (ΕΚ) 40/94)) 19	19
2006/C 108/33	Υπόθεση T-35/04: Απόφαση του Πρωτοδικείου της 15ης Μαρτίου 2006 — Αθηναϊκή Οικογενειακή Αρτοποιία κατά ΓΕΕΑ («Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Προγενέστερο λεκτικό σήμα FERRERO — Αίτηση καταχωρίσεως εικονιστικού κοινοτικού σήματος που περιλαμβάνει το λεκτικό στοιχείο "FERRÓ" — Απόλυτος λόγος αρνήσεως καταχωρίσεως — Κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94») 19	19
2006/C 108/34	Υπόθεση T-44/04: Απόφαση του Πρωτοδικείου της 15ης Μαρτίου 2006 — Kimman κατά Επιτροπής («Υπάλληλοι — Διορισμός — Βαθμολογική ανακατάταξη — Άρθρο 31, παράγραφος 2, του ΚΥΚ») 20	20

2006/C 108/35	Υπόθεση T-129/04: Απόφαση του Πρωτοδικείου της 15ης Μαρτίου 2006 — Develey κατά ΓΕΕΑ («Κοινοτικό σήμα — Τρισδιάστατο σήμα — Μορφή πλαστικής φιάλης — Άρνηση καταχωρίσεως — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα — Προγενέστερο εθνικό σήμα — Σύμβαση των Παρισιών — Συμφωνία ΔΠΙΤΕ — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94») 20	20
2006/C 108/36	Υπόθεση T-226/04: Απόφαση του Πρωτοδικείου της 15ης Μαρτίου 2006 — Ιταλία κατά Επιτροπής («Προσφυγή ακυρώσεως — Κανονισμός (ΕΚ) 316/2004 — Κοινή οργάνωση της αμπελοοινικής αγοράς — Προστασία των παραδοσιακών ενδείξεων — Τροποποίηση της κατατάξεως ορισμένων συμπληρωματικών παραδοσιακών ενδείξεων — Χρήση κατά τη σήμανση ορισμένων οίνων καταγωγής τρίτων χωρών — Διαδικαστική πλημμέλεια — Αρχή της αναλογικότητας — Συμφωνία ΔΠΙΤΕ [“TRIPS”]») 20	20
2006/C 108/37	Υπόθεση T-289/04: Απόφαση του Πρωτοδικείου της 8ης Μαρτίου 2006 — Λαντζόνη κατά Δικαστηρίου («Υπάλληλοι — Προαγωγή — Απονομή μορίων προαγωγής — Προαγωγή — Σχέση προς την έκθεση βαθμολογίας») 21	21
2006/C 108/38	Υπόθεση T-238/99: Διάταξη του Πρωτοδικείου της 8ης Μαρτίου 2006 — Service station Veger κατά Επιτροπής («Εισαγωγικό της δίκης έγγραφο — Τυπικές προϋποθέσεις — Προσφυγή προδήλως απαράδεκτη») 21	21
2006/C 108/39	Υπόθεση T-448/04: Διάταξη του Πρωτοδικείου της 17ης Φεβρουαρίου 2006 — Επιτροπή κατά Trends κ.λπ. (Ρήτρα διαιτησίας — Ένσταση απαραδέκτου — Αγωγή στρεφόμενη κατά των εταιρών εταιρίας) 21	21
2006/C 108/40	Υπόθεση T-449/04: Διάταξη του Πρωτοδικείου της 17ης Φεβρουαρίου 2006 — Επιτροπή κατά Trends κ.λπ. («Ρήτρα διαιτησίας — Ένσταση απαραδέκτου — Αγωγή στρεφόμενη κατά των εταιρών εταιρίας») 22	22
2006/C 108/41	Υπόθεση T-46/05: Προσφυγή της 3ης Φεβρουαρίου 2005 — Επιτροπή κατά ENVIRONMENTAL MANAGEMENT CONSULTANTS LTD 22	22
2006/C 108/42	Υπόθεση T-71/06: Προσφυγή της 27ης Φεβρουαρίου 2006 — ENERCON κατά ΓΕΕΑ 23	23
2006/C 108/43	Υπόθεση T-73/06: Προσφυγή της 28ης Φεβρουαρίου 2006 — Cassegrain κατά ΓΕΕΑ 23	23
2006/C 108/44	Υπόθεση T-74/06: Προσφυγή της Fox Racing κατά ΓΕΕΑ που ασκήθηκε στις 3 Μαρτίου 2006 24	24
2006/C 108/45	Υπόθεση T-76/06: Προσφυγή της 24ης Φεβρουαρίου 2006 — Plásticos Españoles (Aspla) κατά Επιτροπής 24	24
2006/C 108/46	Υπόθεση T-80/06: Προσφυγή της 3ης Μαρτίου 2006 — Budapesti Erőmű κατά Επιτροπής 25	25
2006/C 108/47	Υπόθεση T-82/06: Προσφυγή της 14ης Μαρτίου 2006 — Apple Computer International κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων 26	26
2006/C 108/48	Υπόθεση T-84/06: Προσφυγή της 13ης Μαρτίου 2006 — Onderlinge Waarborgmaatschappij Azivo Algemeen Ziekenfonds De Volharding κατά Επιτροπής 27	27
2006/C 108/49	Υπόθεση T-87/06: Προσφυγή της 14ης Μαρτίου 2006 — L'Oréal κατά ΓΕΕΑ 27	27
2006/C 108/50	Υπόθεση T-88/06: Προσφυγή της 17ης Μαρτίου 2006 — Dorel Juvenile Group κατά ΓΕΕΑ 28	28
2006/C 108/51	Υπόθεση T-90/06: Προσφυγή της 20ής Μαρτίου 2006 — TOMORROW FOCUS κατά ΓΕΕΑ 28	28

<u>Ανακοίνωση αριθ.</u>	<u>Περιεχόμενα (συνέχεια)</u>	<u>Σελίδα</u>
2006/C 108/52	Υπόθεση T-96/06: Προσφυγή της 17ης Μαρτίου 2006 «ΤΣΑΚΙΡΗΣ-ΜΑΛΛΑΣ Α.Ε.)/ΓΕΕΑ 29	29
2006/C 108/53	Υπόθεση T-275/04: Διάταξη του Πρωτοδικείου της 15ης Μαρτίου 2006 — Aries Meca κατά Επιτροπής 29	29
2006/C 108/54	Υπόθεση T-506/04: Διάταξη του Πρωτοδικείου της 10ης Μαρτίου 2006 — Success-Marketing κατά (ΓΕΕΑ) 29	29
ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ		
2006/C 108/55	Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης αριθ. 1/2006 ληφθείσα κατά τη σύσκεψη της ολομελείας της 15ης Φεβρουαρίου 2006 περί των κριτηρίων αναθέσεως των υποθέσεων στα τμήματα (προς δημοσίευση στην ΕΕ) 30	30
2006/C 108/56	Υπόθεση F-19/06: Προσφυγή της 20ής Φεβρουαρίου 2006 — Semeraro κατά Επιτροπής 30	30
2006/C 108/57	Υπόθεση F-20/06: Προσφυγή της 22ας Φεβρουαρίου 2006 —De Luca κατά Επιτροπής 31	31
2006/C 108/58	Υπόθεση F-21/06: Προσφυγή-αγωγή της 2ας Μαρτίου 2006 — Da Silva κατά Επιτροπής 31	31
2006/C 108/59	Υπόθεση F-22/06: Προσφυγή-αγωγή της 6ης Μαρτίου 2006 — Vienne κ.λπ. κατά Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο 32	32
2006/C 108/60	Υπόθεση F-23/06: Προσφυγή της 3ης Μαρτίου 2006 — Abad-Villanueva κ.λπ. κατά Επιτροπής 32	32
2006/C 108/61	Υπόθεση F-24/06: Προσφυγή της 10ης Μαρτίου 2006 — Abarca Montiel κ.λπ. κατά Επιτροπής 33	33
2006/C 108/62	Υπόθεση F-25/06: Προσφυγή της 10ης Μαρτίου 2006 — Ider κ.λπ. κατά Επιτροπής 34	34
2006/C 108/63	Υπόθεση F-26/06: Προσφυγή της 10ης Μαρτίου 2006 — Bertolete κ.λπ. κατά Επιτροπής 34	34
2006/C 108/64	Υπόθεση F-27/06: Προσφυγή/αγωγή του A. Lofaro κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 10 Μαρτίου 2006 35	35
2006/C 108/65	Υπόθεση F-96/05: Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της 21ης Μαρτίου 2006 — Marengo κατά Επιτροπής 35	35
II Προπαρασκευαστικές πράξεις		
.....		
III Πληροφορίες		
2006/C 108/66	Τελευταία δημοσίευση του Δικαστηρίου στην <i>Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης</i> ΕΕ C 96 της 22.4.2006 36	36

I

(Ανακοινώσεις)

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

**Προσφυγή της 6ης Φεβρουαρίου 2006 — Επιτροπή των
Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιρλανδίας**

(Υπόθεση C-66/06)

(2006/C 108/01)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων [εκπρόσωποι: F. Simonetti και X. Lewis, F. Louis, δικηγόρος και C. O'Daly, Solicitor]

Καθής: Ιρλανδία

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι η Ιρλανδία, μη λαμβάνοντας, σύμφωνα με τα άρθρα 2, παράγραφος 1, και 4, παράγραφοι 2, 3 και 4, της οδηγίας ΕΠΕ, όλα τα αναγκαία μέτρα ώστε να εξασφαλίσει ότι, προτού δοθεί σχετική άδεια, τα σχέδια που ενδέχεται να έχουν σημαντικές επιπτώσεις για το περιβάλλον και τα οποία υπάγονται στις κατηγορίες του παραρτήματος II, σημείο 1, στοιχεία α', β', γ' και στ' θα υποβάλλονται σε έγκριση και σε εκτίμηση των επιπτώσεών τους σύμφωνα με τα άρθρα 5 έως 10 της οδηγίας ΕΠΕ, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την εν λόγω οδηγία, και
- να καταδικάσει την Ιρλανδία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Χρήση ενιαίων και απόλυτων κατωφλίων σχετικά με την έκταση των σχεδίων

Η Επιτροπή εκτιμά ότι η νομοθεσία της Ιρλανδίας περί μεταφοράς της οδηγίας στην εσωτερική έννομη τάξη είναι ελλιπής, καθότι δεν προβλέπει, σε σχέση με τις κατηγορίες των σχεδίων που υπάγονται στο παράρτημα II, σημείο 1, στοιχεία α', β', γ' και στ' της οδηγίας περί Εκτιμήσεως των Περιβαλλοντολογικών Επιπτώσεων (οδηγίας ΕΠΕ), τα πραγματικά αναγκαία μέτρα για την επίτευξη των αποτελεσμάτων που επιδιώκουν τα άρθρα 2, παράγραφος 1, και 4, παράγραφοι 2 και 3, της οδηγίας ΕΠΕ.

Το άρθρο 4, παράγραφος 2, παρέχει στα κράτη μέλη τη δυνατότητα να καθορίζουν, είτε με αξιολόγηση κατά περίπτωση είτε με βάση «κατώφλια ή κριτήρια οριζόμενα από το κράτος μέλος», για ποια από τα σχέδια που απαριθμούνται στο παράρτημα II είναι αναγκαία η εκπόνηση ΕΠΕ για. Ανεξαρτήτως των μέσων που επιλέγει προς τούτο το κράτος μέλος, τα μέσα αυτά πρέπει να πληρούν τις προϋποθέσεις του άρθρου 4, παράγραφος 3, δηλαδή να λαμβάνουν υπόψη τα κριτήρια επιλογής του παραρτήματος III. Τα εν λόγω κριτήρια επιλογής περιλαμβάνουν, μεταξύ άλλων, την έκταση του σχεδίου, τον συνδυασμό του με άλλα σχέδια, τον χώρο εκτελέσεώς του, την ευαισθησία του περιβάλλοντος στην εν λόγω γεωγραφική περιοχή και τις συνέπειες του σχεδίου για τα τοπία ιστορικού, πολιτιστικού ή αρχαιολογικού ενδιαφέροντος.

Η Ιρλανδία, στην εθνική νομοθεσία περί μεταφοράς σχετικά με τα σχέδια που υπάγονται στο παράρτημα II, σημείο 1, στοιχεία α', β' και γ', στηρίχθηκε, ωστόσο, σε ενιαία και απόλυτα κατώφλια ως προς την έκταση των σχεδίων και απέκλεισε τη δυνατότητα αξιολόγησής των λοιπών χαρακτηριστικών τους.

Εντατική ιχθυοκαλλιέργεια

Όσον αφορά την πειραματική ιχθυοκαλλιέργεια, η νομοθεσία περί μεταφοράς φαίνεται ότι προβλέπει τη δυνατότητα εκπονήσεως ΕΠΕ «εφόσον ο Υπουργός θεωρεί ότι η προτεινόμενη ιχθυοκαλλιέργεια ενδέχεται να έχει σημαντικές επιπτώσεις για το περιβάλλον». Η νομοθεσία αυτή, εντούτοις, δεν περιέχει ουδεμία αναφορά στα κριτήρια επιλογής του παραρτήματος III της οδηγίας ΕΠΕ. Επομένως, ο Υπουργός δεν υπέχει ρητή υποχρέωση να λάβει υπόψη του την τοποθεσία που προτείνεται γι' αυτή την πειραματική ιχθυοκαλλιέργεια ή οποιοδήποτε άλλο κριτήριο επιλογής, προκειμένου να καθορίσει αν είναι αναγκαία η εκπόνηση ΕΠΕ.

Η Επιτροπή επισημαίνει ότι η Ιρλανδία αναγνωρίζει την ανάγκη ρητής αναφοράς στα κριτήρια επιλογής του παραρτήματος III όσον αφορά τα σχέδια ιχθυοκαλλιέργειών. Εντούτοις, από τα στοιχεία που έχει στη διάθεσή της η Επιτροπή, δεν προκύπτει να έχει θεσπιστεί ή κοινοποιηθεί στην Επιτροπή σχετική τροποποιητική νομοθεσία.

Προσφυγή της 8ης Φεβρουαρίου 2006 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Ελληνικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-74/06)

(2006/C 108/02)

Γλώσσα διαδικασίας: ελληνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων [εκπρόσωπος: Δ. Τριανταφύλλου, εκπρόσωπος]

Καθής: Ελληνική Δημοκρατία

Αιτήματα της προσφεύγουσας:

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο να αναγνωρίσει ότι:

— η Ελληνική Δημοκρατία, εφαρμόζοντας για τον καθορισμό της φορολογητέας αξίας των μεταχειρισμένων αυτοκινήτων εισηγμένων στο ελληνικό έδαφος από άλλο κράτος μέλος ένα και μόνο κριτήριο για την απομείωση της αξίας που βασίζεται μόνο στην παλαιότητα του οχήματος, σύμφωνα με το οποίο επιτρέπεται μείωση 7 % για αυτοκίνητα ηλικίας από έξι μήνες έως ένα έτος ή 14 % για αυτοκίνητα ενός έτους, γεγονός το οποίο δεν εγγυάται ότι ο οφειλόμενος φόρος δεν υπερβαίνει, ούτε καν σε ορισμένες περιπτώσεις, το ποσό του εναπομένοντος φόρου που έχει ενσωματωθεί στην αξία των ομοειδών μεταχειρισμένων αυτοκινήτων οχημάτων που έχουν ήδη ταξινομηθεί στο οικείο κράτος, ενώ η βάση υπολογισμού της απομείωσης της αξίας δεν γίνεται γνωστή στο κοινό, και η εξέταση των αυτοκινήτων από εμπειρογνώμονες υπόκειται στην καταβολή παραβόλου ύψους 300 ευρώ, παρέβη, τις υποχρεώσεις που υπέχει δυνάμει του άρθρου 90 της συνθήκης ΕΚ.

— καταδικάζει την Ελληνική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα:

1. Η σταθερή κλίμακα απομείωσης της αξίας που εφαρμόζει η Ελληνική Δημοκρατία στα εισαγόμενα μεταχειρισμένα αυτοκίνητα δεν αντικατοπτρίζει με την απαιτούμενη από τη νομολογία ακρίβεια την πραγματική απομείωση της αξίας τους και, συνεπώς, δεν εγγυάται ότι ο οφειλόμενος φόρος ταξινόμησης δεν υπερβαίνει, έστω σε ορισμένες περιπτώσεις, το ποσό του εναπομένοντος φόρου που είναι ενσωματωμένος στην αξία των ομοειδών μεταχειρισμένων οχημάτων που έχουν ήδη ταξινομηθεί στην Ελλάδα.
2. Η διαδικασία ενώπιον της επιτροπής ενστάσεων δεν επαρκεί για να καλύψει τις ελλείψεις του βασικού αυτού συστήματος, προϋποθέτει την αποτρεπτική καταβολή σημαντικού παραβόλου και

δεν συνοδεύεται από δημοσιοποίηση των κριτηρίων που πρέπει να λαμβάνονται υπόψη για τον καθορισμό της αξίας των μεταχειρισμένων αυτοκινήτων, κάτι που καθιστά τη διαδικασία αυτή αλυσιτελή.

Αναίρεση που άσκησε στις 9 Φεβρουαρίου 2006 η Britannia Alloys & Chemicals Ltd. κατά της αποφάσεως που εξέδωσε στις 29 Νοεμβρίου 2005 το Πρωτοδικείο στην υπόθεση T-33/02 Britannia Alloys & Chemicals Ltd κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(Υπόθεση C-76/06 P)

(2006/C 108/03)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Britannia Alloys & Chemicals Ltd. (εκπρόσωποι: S. Mobley, H. Bardell και M. Commons, Solicitors)

Αντίδικος στην ανααιρετική διαδικασία: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της ανααιρεσείουσας:

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- Να ανατρέψει την απόφαση του Πρωτοδικείου καθόσον απορρίπτει την προσφυγή που άσκησε η Britannia κατά της αποφάσεως της Επιτροπής·
- Να ακυρώσει το άρθρο της αποφάσεως της Επιτροπής καθόσον αναφέρεται στην Britannia·
- Επικουρικώς με το δεύτερο αίτημα, να τροποποιήσει το άρθρο 3 της αποφάσεως της Επιτροπής καθόσον αναφέρεται στην Britannia, ώστε να ακυρώσει ή να μειώσει ουσιαστικά το επιβληθέν συναφώς στην Britannia πρόστιμο·
- Επικουρικώς με το δεύτερο και τρίτο αίτημα, να παραπέμψει εκ νέου την υπόθεση στο Πρωτοδικείο για να κριθεί σύμφωνα με την απόφαση του Δικαστηρίου όσον αφορά το νομικό μέρος·
- Εν πάση περιπτώσει, να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικά της δικαστικά έξοδα και στα έξοδα που υποβλήθηκε η Britannia σχετικά με τις ενώπιον του Πρωτοδικείου και Δικαστηρίου διαδικασίες.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Η αναιρεσείουσα ισχυρίζεται ότι:

1) το Πρωτοδικείο παρέβη το άρθρο 15, παράγραφος 2, του κανονισμού 17/62/ΕΟΚ (κανονισμός 17) ⁽¹⁾ κρίνοντας ότι η Επιτροπή νομίμως εφάρμοσε το ανώτατο όριο του 10 % του κύκλου εργασιών βάσει του άρθρου 15, παράγραφος 2, στον κύκλο εργασιών της Britannia για το οικονομικό έτος που έληγε στις 30 Ιουνίου 1996, αντί για την προηγούμενη της εκδόσεως της αποφάσεως της Επιτροπής διαχειριστική περίοδο·

2) Το Πρωτοδικείο παρέβη την αρχή της ισότητας:

α) δεχόμενο τη δυσμενή διάκριση που διέπραξε η Επιτροπή, μεταξύ επιχειρήσεων ευρισκομένων κατ' ουσίαν στην ίδια κατάσταση, εφαρμόζοντας το ανώτατο όριο του 10 % του κύκλου εργασιών, στην περίπτωση της Britannia, στο τελευταίο έτος που η Επιτροπή κρίνει «συνήθη οικονομική δραστηριότητα», και, στην περίπτωση άλλων επιχειρήσεων προς τις οποίες απευθυνόταν η απόφαση, στο προηγούμενο της εκδόσεως της αποφάσεως οικονομικό έτος· και

β) δεχόμενο την απόφαση της Επιτροπής, η οποία δημιουργεί δυσμενή διάκριση σε βάρος της Britannia όσον αφορά το έτος επί του οποίου εφαρμόζεται το ανώτατο όριο του 10 % του κύκλου εργασιών συγκριτικά με την πρακτική της σε άλλες άμεσα παρεμφερείς υποθέσεις·

3) το Πρωτοδικείο παραβίασε την αρχή της ασφαλείας δικαίου:

α) δεχόμενο το γεγονός ότι η Επιτροπή χρησιμοποίησε άλλο έτος πλην του προηγούμενου οικονομικού έτους για την εφαρμογή του ανωτάτου ορίου του 10 % του κύκλου εργασιών του άρθρου 15, παράγραφος 2, του κανονισμού 17. Απαιτείται να υπάρχει ασφάλεια ως προς το απόλυτο ανώτατο όριο της κυρώσεως που δύναται να επιβληθεί· και

β) ερμηνεύοντας το άρθρο 15, παράγραφος 2, του κανονισμού 17 κατά τρόπο συνεπαγόμενο την επιβολή κύρωσης μη αντιστοιχούσας στην κύρωση που προβλέπεται για την διάπραξη παραβάσεως, και κατά συνέπεια, προσβάλλοντας τα θεμελιώδη δικαιώματα των επιχειρήσεων.

⁽¹⁾ Κανονισμός 17 του Συμβουλίου, της 6ης Φεβρουαρίου 1962, πρώτος κανονισμός εφαρμογής των άρθρων 85 και 86 της Συνθήκης (ΕΕ ειδ. έκδ. 08/001, σ. 25).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Hoge Raad der Nederlanden στις 10 Φεβρουαρίου 2006 — Staat der Nederlanden (Ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport) κατά 1. Antroposana, Patiëntenvereniging voor Antroposofische Gezondheidszorg, 2. Nederlandse Vereniging van Antroposofische Artsen, 3. Weleda Nederland NV και 4. Wala Nederland NV

(Υπόθεση C-84/06)

(2006/C 108/04)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Hoge Raad der Nederlanden

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσείον: Staat der Nederlanden (Ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport)

Ανααιρεσীবλητοι: 1. Antroposana, Patiëntenvereniging voor Antroposofische Gezondheidszorg, 2. Nederlandse Vereniging van Antroposofische Artsen, 3. Weleda Nederland NV και 4. Wala Nederland NV

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Απαιτεί η οδηγία 2001/83/ΕΚ ⁽¹⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Νοεμβρίου 2001, περί κοινοτικού κώδικος για τα φάρμακα που προορίζονται για ανθρώπινη χρήση, από τα κράτη μέλη να υποβάλλουν τα ανθρωποσφικά φάρμακα που δεν είναι συγχρόνως ομοιοπαθητικά φάρμακα στις απαιτήσεις για τη χορήγηση άδειας κυκλοφορίας τις οποίες θέτει ο τίτλος III, κεφάλαιο 1, της οδηγίας;

2) Αν η απάντηση στο πρώτο ερώτημα είναι αρνητική, συνιστά η διάταξη ενός ολλανδικού νόμου, η οποία υποβάλλει τα ανθρωποσφικά αυτά φάρμακα στις πιο πάνω απαιτήσεις για τη χορήγηση άδειας κυκλοφορίας, επιτρεπόμενη βάσει του άρθρου 30 ΕΚ εξαιρέση από την απαγόρευση την οποία θέτει το άρθρο 28 ΕΚ;

⁽¹⁾ ΕΕ L 311, σ. 67.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Ιρλανδίας που ασκήθηκε στις 13 Φεβρουαρίου 2006

(Υπόθεση C-88/06)

(2006/C 108/05)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: J. Enegren και I. Kaufmann-Bühler)

Καθής: Ιρλανδία

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι η Ιρλανδία, παραλείποντας να θεσπίσει εμπροθέσμως τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθεί προς την οδηγία 2001/45/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Ιουνίου 2001, για την τροποποίηση της οδηγίας 89/655/ΕΟΚ του Συμβουλίου σχετικά με τις ελάχιστες προδιαγραφές ασφαλείας και υγείας για τη χρησιμοποίηση εξοπλισμού εργασίας από τους εργαζομένους κατά την εργασία τους (δεύτερη ειδική οδηγία κατά την έννοια του άρθρου 16, παράγραφος 1, της οδηγίας 89/391/ΕΟΚ) ⁽¹⁾1, ή εν πάση περιπτώσει παραλείποντας να τις κοινοποιήσει στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία.
- να καταδικάσει την Ιρλανδία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας στην εσωτερική έννομη τάξη έληξε στις 19 Ιουλίου 2004.

⁽¹⁾ ΕΕ L 195, της 19^{ης} Ιουλίου 2001, σ. 46.

Αναίρεση που άσκησε στις 15 Φεβρουαρίου 2006 η Bausch & Lomb Inc. κατά της αποφάσεως του Πρωτοδικείου που εκδόθηκε στις 17 Νοεμβρίου 2005 στην υπόθεση T-154/03: Biofarma SA κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

(Υπόθεση C-95/06 P)

(2006/C 108/06)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αναρρεσείουσα: Bausch & Lomb Inc. (εκπροσωπούμενη από τους: M. Silverleaf QC, R. Black, B. Gerber και E. Kohner, Solicitors)

Αντίδικοι στην ανααιρετική διαδικασία: 1. Biofarma SA· 2. Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αιτήματα της αναρρεσείουσας

Η αναρρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναιρέσει την αναρρεσιβαλλόμενη απόφαση·
- να διατάξει να αναβιώσει η ισχύς της αποφάσεως του τρίτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 5ης Φεβρουαρίου 2003·
- να διατάξει το ΓΕΕΑ να προβεί στην καταχώριση, για λογαριασμό της αναρρεσείουσας, του σήματος του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση·
- να καταδικάσει το αναρρεσίβλητο στα δικαστικά έξοδα της παρούσας διαδικασίας καθώς και της διαδικασίας ενώπιον του Πρωτοδικείου.

Λόγοι αναίρεσεως και κύρια επιχειρήματα

Η αναρρεσείουσα ισχυρίζεται ότι η απόφαση του Πρωτοδικείου πρέπει να αναρρεθεί για τους ακόλουθους λόγους:

Με την απόφαση, το Πρωτοδικείο ανέφερε ότι υπήρχε κίνδυνος συγχύσεως, εκ μέρους του κοινού, μεταξύ των δύο επίμαχων σημάτων. Η αναρρεσείουσα ισχυρίζεται ότι το Πρωτοδικείο, καταλήγοντας στο ως άνω συμπέρασμα, υπέπεσε σε νομική πλάνη ή/και παρέβη την προβλεπόμενη διαδικασία. Τα σφάλματα στα οποία υπέπεσε το Πρωτοδικείο συνοψίζονται κατωτέρω.

Το Πρωτοδικείο υπέπεσε σε πλάνη ως εκ του ότι δεν εξέτασε, είτε προσηκόντως είτε καθόλου, αν τα προϊόντα για τα οποία ζητείται η καταχώριση των αντιπαρτιθεμένων σημάτων είναι παρεμφερή προϊόντα. Όσον αφορά τις σχετικές προϋποθέσεις, το Πρωτοδικείο υπέπεσε σε νομική πλάνη.

Το Πρωτοδικείο όφειλε να εξετάσει αν τα προϊόντα για τα οποία ζητήθηκε η καταχώριση είναι παρεμφερή με εκείνα για τα οποία έχει παγιωθεί η χρήση του αντιπαρτιθεμένου σήματος. Αν το Πρωτοδικείο είχε ενεργήσει κατ' αυτόν τον τρόπο, θα είχε καταλήξει στο συμπέρασμα ότι τα εν λόγω προϊόντα δεν είναι παρεμφερή και, ως εκ τούτου, ότι δεν υπήρχε έρεισμα για την εφαρμογή του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β'. Επικουρικώς, το Πρωτοδικείο έπρεπε να καταλήξει στο συμπέρασμα ότι υφίσταται, το πολύ, μια ισχνή ομοιότητα ως προς το είδος των προϊόντων και ότι μια τέτοια ασήμαντη ομοιότητα, όταν σταθμίζεται στο συνολικό ισοζύγιο που αφορά τον προσδιορισμό του αν υφίσταται κίνδυνος συγχύσεως, απαιτεί πολύ υψηλό βαθμό ομοιότητας μεταξύ των αντιπαρτιθεμένων σημάτων και των λόγων (που δεν εκτέθηκαν) για τους οποίους το σχετικό κοινό μπορούσε να αναμένει ότι τα εν λόγω προϊόντα προέρχονται από συναφείς, από εμπορικής απόψεως, πηγές.

Το Πρωτοδικείο, εφαρμόζοντας το άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', κατά την εκ μέρους του εξέταση της σχετικής ομοιότητας των αντιπαρατιθεμένων σημάτων, υπέπεσε σε νομική πλάνη. Το Πρωτοδικείο προέβη στην εκτίμησή του όχι βάσει μιας σφαιρικής εκτιμήσεως της συνολικής εντύπωσης που προκαλούν τα σήματα, από οπτικής ή ακουστικής απόψεως, στον μέσο καταναλωτή, αλλά βάσει μιας σύντομης ανάλυσεως των γλωσσικών και λεκτικών χαρακτηριστικών των λέξεων από τις οποίες αποτελούνται τα αντίστοιχα σήματα.

Κατά την εκτίμηση της ομοιότητας, το Πρωτοδικείο όφειλε να εξετάσει τα σήματα ως σύνολο και σε σχέση με τον αντίκτυπο του συνόλου των αντιπαρατιθεμένων σημάτων στον μέσο καταναλωτή από οπτικής και, ειδικότερα, από ακουστικής απόψεως. Περαιτέρω, το Πρωτοδικείο δεν έλαβε υπόψη το γεγονός ότι τα επίμαχα προϊόντα είναι προϊόντα σε σχέση με τα οποία ευλόγως αναμένεται από το σχετικό κοινό να επιδείξει ιδιαίτερη επιμέλεια τόσο κατά την επιλογή όσο και κατά τη χρήση των εν λόγω προϊόντων. Αν το Πρωτοδικείο είχε εφαρμόσει την ορθή προσέγγιση, θα είχε καταλήξει στο συμπέρασμα ότι τα δύο σήματα διαφέρουν τόσο από ακουστικής όσο και από οπτικής απόψεως.

Το Πρωτοδικείο δεν προσδιόρισε το σχετικό κοινό και, ως εκ τούτου, υπέπεσε σε νομική πλάνη. Ως προς την εφαρμογή του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', το Πρωτοδικείο, προσδιορίζοντας ότι οι ασθενείς αποτελούν μέρος του σχετικού κοινού, υπέπεσε σε νομική πλάνη. Το Πρωτοδικείο όφειλε να καταλήξει στο συμπέρασμα, σύμφωνα με τον νόμο, ότι το σχετικό κοινό αποτελείται από τα μέλη των ιατρικών επαγγελμάτων.

Το Πρωτοδικείο, κατά την εκτίμηση της ομοιότητας, ενήργησε κατά μηχανιστικό τρόπο. Το Πρωτοδικείο δεν προέβη σε στάθμιση των ομοιοτήτων που είχε διαπιστώσει και δεν εξέτασε αν οι εν λόγω ομοιότητες οδηγούσαν σε κίνδυνο συγχύσεως. Αντιθέτως, θεώρησε ότι υφίστατο τέτοιος κίνδυνος. Το Πρωτοδικείο, ενεργώντας κατ' αυτόν τον τρόπο, παρέβλεψε τις διαφορές μεταξύ των αντιστοιχών σημάτων και προϊόντων και θεώρησε ότι οι εν λόγω διαφορές δεν κλονίζουν την ύπαρξη του ως άνω κινδύνου. Το Πρωτοδικείο κατέληξε στο συμπέρασμα αυτό χωρίς να διευκρινίσει τους λόγους που το οδήγησαν στο εν λόγω συμπέρασμα. Επομένως, το Πρωτοδικείο υπέπεσε σε νομική πλάνη κατά την εκ μέρους του εφαρμογή του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', όπως αυτό ερμηνεύεται από το Δικαστήριο, ή/και παρέβη την προβλεπόμενη διαδικασία, και ιδίως το άρθρο 81 του Κανονισμού Διαδικασίας, ως εκ του ότι δεν αιτιολόγησε την απόφασή του.

Το Πρωτοδικείο υπέπεσε σε νομική πλάνη ως εκ του ότι δεν έλαβε υπόψη το επίπεδο της προσοχής που επιδεικνύει ο μέσος καταναλωτής των σχετικών προϊόντων και το αν το εν λόγω επίπεδο της προσοχής μπορεί να μειώσει τον κίνδυνο συγχύσεως. Το Πρωτοδικείο όφειλε να λάβει υπόψη το ιδιαίτερος υψηλό επίπεδο της προσοχής που επιδεικνύει ο μέσος καταναλωτής όταν προετοιμάζει και προβαίνει στην επιλογή του μεταξύ των σχετικών προϊόντων, καθώς και το αποτέλεσμα που μπορεί να έχει επί του κινδύνου συγχύσεως το εν λόγω επίπεδο της προσοχής. Επομένως, το Πρωτοδικείο υπέπεσε σε πλάνη κατά την εκ μέρους του εφαρμογή του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', όπως αυτό ερμηνεύεται από το Δικαστήριο.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασεως, την οποία υπέβαλε το Tribunal des affaires de Sécurité Sociale de Paris στις 22 Φεβρουαρίου 2006 — Philippe Derouin κατά Union pour le Recouvrement des Cotisations de Sécurité Sociale et d'allocations Familiales de Paris — Region Parisienne (Urssaf)

(Υπόθεση C-103/06)

(2006/C 108/07)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal des Affaires de Sécurité Sociale de Paris.

Ημερομηνία καταθέσεως: 22 Φεβρουαρίου 2006

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: Philippe Derouin.

Καθής: Union pour le Recouvrement des Cotisations de Sécurité Sociale et d'allocations Familiales de Paris — Region Parisienne (Urssaf).

Προδικαστικό ερώτημα

Πρέπει ο κανονισμός 1408/71, της 14ης Ιουνίου 1971⁽¹⁾, να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι απαγορεύει σε σύμβαση, όπως η γαλλοβρετανική φορολογική σύμβαση της 22ας Μαΐου 1968, να προβλέπει ότι τα αποκτηθέντα στο Ηνωμένο Βασίλειο εισοδήματα από εργαζόμενους, οι οποίοι κατοικούν στη Γαλλία και υπάγονται σε σύστημα κοινωνικής ασφαλίσεως στο κράτος αυτό, αποκλείονται από τη βάση υπολογισμού της γενικής κοινωνικής εισφοράς (C.S.G.) και της εισφοράς για την εξόφληση του κοινωνικού χρέους (C.R.D.S.), που επιβάλλονται στη Γαλλία;

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΟΚ) 1408/71 του Συμβουλίου της 14ης Ιουνίου 1971 περί εφαρμογής των συστημάτων κοινωνικής ασφαλίσεως στους μισθωτούς και τις οικογένειές τους που διακινούνται εντός της Κοινότητας (ΕΕ L 149, σ. 2).

Προσφυγή της 23ης Φεβρουαρίου 2006 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας

(Υπόθεση C-109/06)

(2006/C 108/08)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: W. Mölls)

Καθής: Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, μη θεσπίζοντας τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για τη μεταφορά της οδηγίας 2003/96/ΕΚ ⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 27ης Οκτωβρίου 2003, σχετικά με την αναδιάρθρωση του κοινοτικού πλαισίου φορολογίας των ενεργειακών προϊόντων και της ηλεκτρικής ενέργειας, στο εσωτερικό δικαιο ή μη ανακοινώνοντας τις διατάξεις αυτές στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την εν λόγω οδηγία·
- να καταδικάσει την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας στο εσωτερικό δικαιο έληξε στις 31 Δεκεμβρίου 2003.

⁽¹⁾ ΕΕ L 283, σ. 51.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Kammergericht Berlin στις 21 Φεβρουαρίου 2006 στο πλαίσιο της υποθέσεως Gerda Möllendorf, Christiane Möllendorf Niehuus. Μετέχοντες στην κύρια δίκη: 1. Salem-Abdul Ghani El-Rafei, 2. Dr. Kamal Rafehi, 3. Ageel A. Al-Ageel

(Υπόθεση C-117/06)

(2006/C 108/09)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Kammergericht Berlin.

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εφεσείουσες: Gerda Möllendorf, Christiane Möllendorf-Niehuus

Μετέχοντες στη δίκη: 1. Salem-Abdul Ghani El-Rafei, 2. Dr. Kamal Rafehi, 3. Ageel A. Al-Ageel

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Απαγορεύουν οι διατάξεις των άρθρων 2, παράγραφος 3, 4, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 881/2002 του Συμβουλίου, της 27ης Μαΐου 2002 ⁽¹⁾, την –σε εκτέλεση συμβάσεως αγοραπωλησίας– επερχόμενη συμφωνία μεταβίβασης κυριότητας ακινήτου (μεταβίβαση κυριότητας) σε φυσικό πρόσωπο, του οποίου το όνομα αναφέρεται στο παράρτημα I του εν λόγω κανονισμού;
- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο ερώτημα 1: απαγορεύει ο κανονισμός (ΕΚ) 881/2002 τη μεταγραφή στο κτηματολόγιο, που απαιτείται για τη μεταβίβαση της κυριότητας επί του ακινήτου, και στην περίπτωση που η σχετική σύμβαση αγοραπωλησίας συνήφθη πριν από τη δημοσίευση του περιορισμού διαθήσεως στην Επίσημη Εφημερίδα των ΕΚ και η συμφωνία μεταβίβασης κυριότητας ακινήτου κηρύχθηκε δεσμευτική, το δε τίμημα που έπρεπε σύμφωνα με τη σύμβαση να καταβάλει ως αγοραστής το αναφερόμενο στο παράρτημα I του κανονισμού φυσικό πρόσωπο, πριν από το χρονικό αυτό σημείο,
 - a) κατατέθηκε σε λογαριασμό συμβολαιογράφου ή
 - b) καταβλήθηκε εξ ολοκλήρου στον πωλητή;

⁽¹⁾ ΕΕ L 139, σ. 9.

Αναίρεση που άσκησαν στις 27 Φεβρουαρίου 2006 η Fabbrica Italiana Accumulatori Motocarri Montecchio SpA (FIAMM) και η Fabbrica Italiana Accumulatori Motocarri Montecchio Technologies Inc (FIAMM Technologies) κατά της αποφάσεως του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που εκδόθηκε στις 14 Δεκεμβρίου 2005 στην υπόθεση T-69/00, Fabbrica italiana accumulatori motocarri Montecchio Spa (FIAMM) και Fabbrica italiana accumulatori motocarri Montecchi Technologies, Inc. (Fiamm Technologies) κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης και Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(Υπόθεση C-120/06 P)

(2006/C 108/10)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Αναρρεσείουσες: Fabbrica Italiana Accumulatori Motocarri Montecchio SpA (FIAMM), Fabbrica Italiana Accumulatori Motocarri Montecchio Technologies Inc (FIAMM Technologies) [εκπρόσωποι: I. Van Bael, F. Di Gianni και A. Cevese, avvocati]

Αντίδικοι στην ανααιρετική διαδικασία: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης και Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αντίδικοι στην ανααιρετική διαδικασία: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα των ανααιρεσιουσών

Οι ανααιρεσιούσες ζητούν από το Δικαστήριο:

- να αποφανθεί επί της ουσίας, αφού κρίνει ότι η κατάσταση της δικογραφίας του το επιτρέπει, και να αναγνωρίσει στις ανααιρεσιούσες δικαίωμα αποζημίωσης λόγω ευθύνης των ανααιρεσιβλήτων από νόμιμη ή παράνομη πράξη,
- εν πάση περιπτώσει, να καταδικάσει τους ανααιρεσίβλητους στα δικαστικά έξοδα τόσο της παρούσας όσο και της πρωτοβάθμιας διαδικασίας,
- επικουρικά, να επιδικάσει στις ανααιρεσίβλητες εύλογη αποζημίωση λόγω της υπερβολικά μακράς διάρκειας της διαδικασίας ενώπιον του Πρωτοδικείου,
- να διατάξει οποιοδήποτε άλλο μέτρο κρίνει αναγκαίο βάσει της αρχής της επείκειας.

Λόγοι αναίρεσας και κύρια επιχειρήματα

Οι ανααιρεσιούσες ισχυρίζονται ότι η ανααιρεσιβαλλόμενη απόφαση στερείται πλήρως αιτιολογίας σε σχέση με ένα από τα κυριότερα επιχειρήματα που είχαν διατυπωθεί, ότι δηλαδή, υπό τις συγκεκριμένες περιστάσεις που χαρακτηρίζουν την προκειμένη υπόθεση, οι ανααιρεσιούσες έχουν το δικαίωμα να επικαλεστούν την απόφαση του οργάνου επιλύσεως διαφορών του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου για να αποδείξουν τον παράνομο χαρακτήρα της στάσης της Κοινότητας, προκειμένου να τους επιδικαστεί αποζημίωση.

Αναίρεση που άσκησαν την 1η Μαρτίου 2006 η Giorgio Fedon & Figli SpA και η Fedon America, Inc. κατά της αποφάσεως του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που εκδόθηκε στις 14 Δεκεμβρίου 2005 στην υπόθεση T-135/01, Giorgio Fedon & Figli SpA και Fedon America, Inc. κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης

(Υπόθεση C-121/06 P)

(2006/C 108/11)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Ανααιρεσιούσες: Giorgio Fedon & Figli SpA και Fedon America, Inc. [εκπρόσωποι: I. Van Bael, F. Di Gianni και R. Antonini, avvocati]

Αιτήματα των ανααιρεσιουσών

Οι ανααιρεσιούσες ζητούν από το Δικαστήριο:

- να αναίρεσει την απόφαση του Πρωτοδικείου της 14ης Δεκεμβρίου 2005,
- να αποφανθεί επί της ουσίας, αφού κρίνει ότι η κατάσταση της δικογραφίας του το επιτρέπει, και να αναγνωρίσει στις ανααιρεσιούσες δικαίωμα αποζημίωσης λόγω ευθύνης των ανααιρεσιβλήτων από νόμιμη ή παράνομη πράξη,
- εν πάση περιπτώσει, να καταδικάσει τους ανααιρεσίβλητους στα δικαστικά έξοδα τόσο της παρούσας όσο και της πρωτοβάθμιας διαδικασίας,
- επικουρικά, να επιδικάσει στις ανααιρεσίβλητες εύλογη αποζημίωση λόγω της υπερβολικά μακράς διάρκειας της διαδικασίας ενώπιον του Πρωτοδικείου,
- να διατάξει οποιοδήποτε άλλο μέτρο κρίνει αναγκαίο βάσει της αρχής της επείκειας.

Λόγοι αναίρεσας και κύρια επιχειρήματα

Οι ανααιρεσιούσες ισχυρίζονται ότι η ανααιρεσιβαλλόμενη απόφαση στερείται πλήρως αιτιολογίας σε σχέση με ένα από τα κυριότερα επιχειρήματα που είχαν διατυπωθεί, ότι δηλαδή, υπό τις συγκεκριμένες περιστάσεις που χαρακτηρίζουν την προκειμένη υπόθεση, οι ανααιρεσιούσες έχουν το δικαίωμα να επικαλεστούν την απόφαση του οργάνου επιλύσεως διαφορών του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου για να αποδείξουν τον παράνομο χαρακτήρα της στάσης της Κοινότητας, προκειμένου να τους επιδικαστεί αποζημίωση.

Αναίρεση που άσκησε την 1η Μαρτίου 2006 η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της αποφάσεως που εξέδωσε στις 15 Δεκεμβρίου 2005 το Πρωτοδικείο στην υπόθεση T-33/01 Infront WM AG (formerly Kirchmedia WM AG) κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(Υπόθεση C-125/06 P)

(2006/C 108/12)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσιούσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: K. Banks και M. Huttunen)

Αντίδικοι στην ανααιρετική διαδικασία: Γαλλική Δημοκρατία, Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας, Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ενώσεως

Αιτήματα της ανααιρεσιούσας:

Η ανααιρεσιούσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναρέσει την από 15 Δεκεμβρίου 2005 απόφαση του Πρωτοδικείου στην υπόθεση T-33/01 Infront WM AG κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων
- να εκδώσει οριστική απόφαση επί του ζητήματος κρίνοντας ότι η προσφεύγουσα δεν νομιμοποιούνταν να ασκήσει προσφυγή στην υπόθεση T-33/01.
- να καταδικάσει την προσφεύγουσα στην υπόθεση T-33/01 στα δικαστικά έξοδα που υποβλήθηκε η Επιτροπή κατά τις ενώπιον του Πρωτοδικείου και Δικαστηρίου διαδικασίες.

Λόγοι αναίρεσως και κύρια επιχειρήματα

Η αναίρεση αφορά το ζήτημα ότι μια απόφαση πρέπει να αφορά άμεσα και ατομικά τους αποδέκτες της κατά την έννοια του άρθρου 230, παράγραφος 4, ΕΚ. Η Επιτροπή θεωρεί ότι, με την ανααιρεσιβαλλομένη απόφαση, το Πρωτοδικείο (στο εξής: ΠΕΚ) υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κατά την ερμηνεία και εφαρμογή των εννοιών αυτών. Κατά συνέπεια, διατάραξε τη θεσμική ισορροπία που αντανακλάται στους κανόνες που διέπουν την προσφυγή ενώπιον των κοινοτικών δικαστηρίων προκειμένου να αμφισβητηθεί η νομιμότητα μιας κοινοτικής πράξεως. Το ΠΕΚ θεώρησε ότι μια απόφαση της Επιτροπής αφορά άμεσα και ατομικά μια επιχείρηση, η οποία μπορεί, το πολύ, να θεωρηθεί ότι υπέστη έμμεση οικονομική ζημία ως αποτέλεσμα της εν λόγω αποφάσεως, και η οποία δεν επέδειξε καν την πιθανολόγηση της ζημίας αυτής. Το ΠΕΚ δέχτηκε ότι μια απόφαση εξατομικεύεται όταν περιέχει στοιχεία κοινά σε πολλούς άλλους επιχειρηματίες που βρίσκονται σε καταστάσεις παρεμφερείς με την κατάσταση της προσφεύγουσας.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Διοικητικό Πρωτοδικείο Τριπόλεως, στις 3 Μαρτίου 2006 — Carrefour — Μαρινόπουλος ΑΕ κατά της Νομαρχιακής Αυτοδιοικήσεως Τριπόλεως

(Υπόθεση C-126/06)

(2006/C 108/13)

Γλώσσα διαδικασίας: ελληνική

Αιτούν δικαστήριο

Διοικητικό Πρωτοδικείο Τριπόλεως.

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: Carrefour — Marinopoulos AE.

Καθής: Nomarchiaki aftodioikisi Tripolis.

Προδικαστικά ερωτήματα

- α) Η προϋπόθεση της αναφερόμενης στο σκεπτικό προηγούμενης άδειας για τη διάθεση των προϊόντων «bake-off» αποτελεί μέτρο ισοδύναμο με ποσοτικό περιορισμό κατά την έννοια του άρθρου 28 ΣυνθΕΚ.
- β) Εφόσον ήθελε θεωρηθεί ότι είναι μέτρο ποσοτικού περιορισμού αν η προϋπόθεση της προηγούμενης άδειας για αρτοποιήση επιδιώκει απλώς ποιοτικό σκοπό, δηλαδή συνιστά απλή ποιοτική διαφοροποίηση σε ότι αφορά τα χαρακτηριστικά του διατιθέμενου ψωμιού (της οσμής, της γεύσης, του χρώματος και της όψης της κόρας), καθώς και τη θρεπτική του αξία (ΔΕΚ της 5 Νοεμβρίου 2002 C- 325/2000 Επιτροπή Ε.Κ. κατά Ο.Δ.Γ.) ή αν επιδιώκει την προστασία του καταναλωτή και τη δημόσια υγεία από τυχόν αλλοίωση της ποιότητας του (ΣτΕ 3852/2002).
- γ) Με δεδομένο ότι ο προαναφερόμενος περιορισμός αφορά αδιακρίτως τόσο τα εγχώρια όσο και τα κοινοτικά προϊόντα τύπου «bake-off» (ερωτάται) αν υπάρχει δεσμός με το κοινοτικό δίκαιο και αν ο περιορισμός αυτός είναι ικανός να επηρεάσει άμεσα ή έμμεσα, πραγματικά ή δυνητικά την ελεύθερη διάθεση των ως άνω προϊόντων μεταξύ των Κρατών- μελών.

Προσφυγή της 3ης Μαρτίου 2006 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου

(Υπόθεση C-127/06)

(2006/C 108/14)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: A. Aresu)

Καθού: Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου παραλείποντας να θεσπίσει τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που απαιτούνται για τη συμμόρφωσή του προς την οδηγία 2002/65/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Σεπτεμβρίου 2002, σχετικά με την εξ αποστάσεως εμπορία χρηματοοικονομικών υπηρεσιών προς τους καταναλωτές και την τροποποίηση των οδηγιών 90/619/ΕΟΚ του Συμβουλίου, 97/7/EK και 98/27/EK ⁽¹⁾, ή, εν πάση περιπτώσει, παραλείποντας να κοινοποιήσει τις διατάξεις αυτές στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 21, παράγραφος 1, της οδηγίας αυτής·
- να καταδικάσει το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας 2002/65/EK στην εσωτερική έννομη τάξη έληξε στις 9 Οκτωβρίου 2004.

⁽¹⁾ ΕΕ L 271, σ. 16.

Προσφυγή της 3ης Μαρτίου 2006 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου

(Υπόθεση C-128/06)

(2006/C 108/15)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: D. Maidani και G. Braun)

Καθού: Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου παραλείποντας να θεσπίσει τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που απαιτούνται για τη συμμόρφωσή του προς την οδηγία 2003/124/EK της Επιτροπής, της 22ας Δεκεμβρίου 2003, για την εφαρμογή της οδηγίας 2003/6/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου όσον αφορά τον ορισμό και τη δημοσιοποίηση των εμπιστευτικών πληροφοριών και τον ορισμό των πράξεων χεираγωγής της

αγοράς ⁽¹⁾, ή, εν πάση περιπτώσει, παραλείποντας να κοινοποιήσει τις διατάξεις αυτές στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή·

- να καταδικάσει το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας 2003/124/EK στην εσωτερική έννομη τάξη έληξε στις 12 Οκτωβρίου 2004.

⁽¹⁾ ΕΕ L 339, σ. 70.

Αναίρεση που άσκησε στις 4 Μαρτίου 2006 η Autosalone Ispra Snc κατά της αποφάσεως που εκδόθηκε στις 30 Νοεμβρίου 2005 στην υπόθεση T-250/02, Autosalone Ispra Snc κατά Ευρωπαϊκής Κοινότητας Ατομικής Ενέργειας

(Υπόθεση C-129/06 P)

(2006/C 108/16)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Autosalone Ispra Snc [εκπρόσωπος: B. Casu, δικηγόρος]

Αντίδικος στην αναιρετική διαδικασία: Ευρωπαϊκή Κοινότητα Ατομικής Ενέργειας, εκπροσωπούμενη από την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων [εκπρόσωποι: E. de March και A. Dal Ferro, δικηγόρος]

Αιτήματα της ανααιρεσείουσας

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να κηρύξει παραδεκτή την παρούσα αίτηση αναιρέσεως·
- να εξαφανίσει την απόφαση που εξέδωσε το Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στην υπόθεση T-250/02·
- να αναπέμψει την υπόθεση T-250/02 στο Πρωτοδικείο, προκειμένου αυτό, διατάσσοντας, ακόμη και αυτεπαγγέλτως, τα κατάλληλα αποδεικτικά μέσα, όπως πραγματογνωμοσύνη, αυτοψία ή εξέταση μαρτύρων, να εκδώσει νέα απόφαση με την οποία να δεχθεί τα αιτήματα που διατύπωσε πρωτοδικώς η ανααιρεσείουσα·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στο σύνολο των δικαστικών εξόδων, περιλαμβανομένων των εξόδων της πρωτόδικης διαδικασίας.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Η αναιρεσείουσα υποστηρίζει ότι η απόφαση του Πρωτοδικείου είναι πλημμελής επειδή:

ήταν εσφαλμένος ο νομικός χαρακτηρισμός των περιστάσεων της υποθέσεως λόγω αλλοιώσεως και παραμορφώσεως του περιεχομένου των αποδεικτικών στοιχείων, και

υπήρξε παράβαση των κοινοτικών διαδικαστικών κανόνων όσον αφορά τη διεξαγωγή των αποδείξεων.

Αναίρεση που άσκησε στις 27 Φεβρουαρίου 2006 η Castellblanch, SA κατά της αποφάσεως που εξέδωσε στις 8 Δεκεμβρίου 2005 στην υπόθεση T-29/04, Castellblanch, SA κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), Champagne Louis Roederer, SA

(Υπόθεση C-131/06 P)

(2006/C 108/17)

Γλώσσα διαδικασίας: η η αγγλική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσα: Castellblanch, SA [εκπρόσωποι: F. de Visscher, E. Cornu, E. De Gryse και D. Moreau, δικηγόροι]

Αντίδικος στην αναιρετική διαδικασία: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), Champagne Louis Roederer, SA

Αιτήματα της αναιρεσείουσας

Η αναιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- αφενός να ακυρώσει την απόφαση του Πρωτοδικείου της 8ης Δεκεμβρίου 2005 στην υπόθεση T-29/04, Castellblanch κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), Champagne Louis Roederer, SA, καθόσον το Πρωτοδικείο έκρινε ότι το δεύτερο τμήμα προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) δεν παρέβη, με την απόφασή του της 17ης Νοεμβρίου 2003 (υπόθεση R0037/2002-2⁽¹⁾), το άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94 του Συμβουλίου της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα⁽²⁾, και αφετέρου να αποφανθεί οριστικώς επί του ζητήματος, και, κατά συνέπεια,
- να ακυρώσει την απόφαση του δεύτερου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) της 17ης Νοεμβρίου 2003 (υπόθεση R0037/2002-2, καθόσον απορρίπτει την προσφυγή της Castellblanch, SA και κάνει

δεκτή την υπ' αριθ. B 15703 ανακοπή, απορρίπτοντας την υπ' αριθ. 55962 αίτηση καταχώρισεως σήματος ως προς όλα τα οικεία αγαθά.

- να καταδικάσει το Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) στα δικαστικά έξοδα τόσο του πρώτου όσο και του δεύτερου βαθμού.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Η απόφαση του Πρωτοδικείου είναι αντίθετη στο κοινοτικό δίκαιο καθόσον το Πρωτοδικείο έλαβε υπόψη του δύο νέα έγγραφα που προσκομίστηκαν πρώτη φορά ενώπιόν του και τα οποία το Πρωτοδικείο δεν έπρεπε να δεχθεί.

Η αναιρεσείουσα δεν βάλλει κατά της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως όσον αφορά τον πρώτο ισχυρισμό που προέβαλε με την αίτησή της περί ακυρώσεως ενώπιον του Πρωτοδικείου, καθόσον το Πρωτοδικείο διαπίστωσε ότι ο δικαιούχος του προγενέστερου σήματος προσκόμισε επαρκείς αποδείξεις της χρήσεως του προγενέστερου σήματος εντός της οικείας γεωγραφικής περιοχής. Ωστόσο, η αναιρεσείουσα επικρίνει το γεγονός ότι το Πρωτοδικείο δεν έλαβε υπόψη του, κατά τη σύγκριση των σημείων, τη φύση της χρήσεως του προγενέστερου σήματος και, ειδικότερα, δεν έλαβε υπόψη του την επίδραση της χρήσεως αυτής στον διακριτικό χαρακτήρα του προγενέστερου σήματος.

Όσον αφορά τη σύγκριση των αγαθών και τον κίνδυνο συγχύσεως, ο Πρωτοδικείο, με την απόφασή του, παρέβη διάφορες διατάξεις του κοινοτικού δικαίου σε σχέση με το επιχείρημα της αναιρεσείουσας ότι τα σχετικά με τη χρήση προγενέστερου σήματος αποδεικτικά στοιχεία αφορούσαν μόνον το «Champagne» και ορισμένα μόνον από τα προϊόντα ως προς τα οποία είχε καταχωριστεί το προγενέστερο σήμα. Περαιτέρω, σε αντίθεση με τη σύγκριση στην οποία προβαίνει το Πρωτοδικείο μεταξύ «Champagne» και «Cava» στο πλαίσιο της εκτίμησεως του κινδύνου συγχύσεως, η αναιρεσείουσα φρονεί ότι η απόφαση περιέχει αντιφατικούς συλλογισμούς, διότι η Πρωτοδικείο έκρινε αφενός ότι οι καταναλωτές εν γένει ενδιαφέρονται για την προέλευση των οίνων και αφετέρου ότι τα «Champagne» και «Cava» είναι παρόμοια. Κατά συνέπεια, το Πρωτοδικείο εν προκειμένω εκτίμησε εσφαλμένως τον κίνδυνο συγχύσεως.

Κατά την εκτίμηση του κινδύνου συγχύσεως, το Πρωτοδικείο εσφαλμένως δεν έλαβε υπόψη του την επίδραση που ασκεί ο τρόπος χρήσεως του προγενέστερου σήματος: επίσης, στο πλαίσιο της εκτίμησεως της ομοιότητας των δύο επίμαχων σημάτων, δεν εκτίμησε ορθώς τη σημασία που έχουν τα παρεμφατικά και τα μη παρεμφατικά στοιχεία του σήματος του οποίου δικαιούχος είναι η αναιρεσείουσα. Κατά συνέπεια, το Πρωτοδικείο εν προκειμένω εκτίμησε εσφαλμένως τον κίνδυνο συγχύσεως.

⁽¹⁾ EE L 139, σ. 25-27

⁽²⁾ EE L 011, σ. 1-36

Προσφυγή της 7ης Μαρτίου 2006 — Επιτροπή κατά Ιταλικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-132/06)

(2006/C 108/18)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων [εκπρόσωποι: E. Traversa και M. Afonso]

Καθής: Ιταλική Δημοκρατία

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να διαπιστώσει ότι η Ιταλική Δημοκρατία, προβλέποντας ρητώς και γενικώς, με τα άρθρα 8 και 9 του νόμου 289 της 27ης Δεκεμβρίου 2002 (legge finanziaria 2003, δημοσιονομικός νόμος του 2003), την παραίτηση από τον έλεγχο των φορολογητέων πράξεων που πραγματοποιούνται κατά τη διάρκεια σειράς φορολογικών περιόδων, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 2 και 22 της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977 ⁽¹⁾, σε συνδυασμό με το άρθρο της 10,

— να καταδικάσει την Ιταλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η Επιτροπή υπενθυμίζει την ύπαρξη της διττής υποχρέωσης που επιβάλλει στα κράτη μέλη ο κοινοτικός νομοθέτης: αυτά δεν πρέπει απλώς να θεσπίζουν όλες τις εθνικές νομοθετικές πράξεις εσωτερικού δικαίου που είναι αναγκαίες για την εφαρμογή της έκτης οδηγίας ΦΠΑ, αλλά να λαμβάνουν και όλα τα αναγκαία διοικητικά μέτρα για να εξασφαλίζουν την εκ μέρους των υποκειμένων στον ΦΠΑ τήρηση των υποχρεώσεων που απορρέουν από την οδηγία αυτή και, κατ' αρχάς, την τήρηση της υποχρέωσης καταβολής του φόρου που οφείλεται μετά τη διενέργεια φορολογητέων πράξεων στη διάρκεια συγκεκριμένης περιόδου. Η εναρμόνιση του επιβαλλόμενου από τον κοινοτικό νομοθέτη ΦΠΑ θα στερούνταν ουσίας και πρακτικής χρησιμότητας, αν οι εθνικές φορολογικές αρχές δεν όφειλαν να προβούν σε αποτελεσματικές πράξεις επαληθεύσεως και ελέγχου για να εξασφαλίσουν την «αντιστοιχία είσπραξης του φόρου σε όλα τα κράτη μέλη», όπως διευκρινίζει η δέκατη τέταρτη αιτιολογική σκέψη της οδηγίας.

Οι κανόνες που θεσπίστηκαν με τα άρθρα 8 και 9 του ιταλικού νόμου 289/2002 βαίνουν κατά πολύ πέραν του περιθωρίου εκτιμήσεως που χορηγεί ο νομοθέτης στα κράτη μέλη για τη διενέργεια διοικητικών πράξεων. Συγκεκριμένα, αντί η εν λόγω εξουσία εκτιμήσεως να χρησιμοποιηθεί για να αυξηθεί η αποτελεσματικότητα των φορολογικών ελέγχων, το ιταλικό κράτος, με τον προαναφερθέντα νόμο, προέβη σε πραγματική, γενική, ενιαία και εκ των προτέρων παραίτηση από οποιαδήποτε ενέργεια ελέγχου και επαλήθευσης στον τομέα του ΦΠΑ, παραβαίνοντας κατ' αυτόν τον τρόπο ευθέως τις διατάξεις του άρθρου 22 της έκτης οδηγίας και παραβιάζοντας, κατ' επέκταση, τη γενική υποχρέωση του άρθρου 2, ήτοι της υποβολής στον ΦΠΑ όλων των φορολογητέων πράξεων. Ο Ιταλός νομοθέτης παρέσχε σε όλους του υποκειμένους στον ΦΠΑ που υπάγονται στη φορολογική του αρμοδιότητα τη δυνατότητα να απαλλαγούν τελείως, για μια σειρά φορολογικών περιόδων, από το ενδεχόμενο οποιουδήποτε φορολογικού ελέγχου. Το σημαντικό αυτό πλεονέκτημα μπορεί να χορηγηθεί στον φορολογούμενο μέσω της καταβολής κατ' αποκοπή ποσού που ουδεμία πλέον έχει σχέση με τον ΦΠΑ που θα όφειλε να καταβάλει επί της τιμής των παραδόσεων αγαθών ή των παροχών υπηρεσιών που πραγματοποίησε ο φορολογούμενος κατά την οικεία φορολογική περίοδο.

Αυτός ο ριζικός «διαχωρισμός» μεταξύ του φορολογικού χρέους, αν αυτό υπολογιστεί σύμφωνα με τους συνήθεις κανόνες περί ΦΠΑ, και του ποσού που πρέπει να καταβληθεί στο πλαίσιο του «condono tombale» (της εκ των υστέρων διευθέτησης των φορολογικών χρεών μέσω της πληρωμής κατ' αποκοπή ποσού, στο εξής: φορολογικός συμβιβασμός) είναι ιδιαίτερα εμφανής στην περίπτωση που ο φορολογούμενος δεν έχει καν υποβάλει φορολογική δήλωση. Ο φορολογούμενος μπορεί να διευθετήσει την κατάστασή του για κάθε φορολογικό έτος, καταβάλλοντας 1 500 ευρώ, εφόσον πρόκειται για φυσικό πρόσωπο, ή 3 000 ευρώ, εφόσον πρόκειται για εταιρία. Η απουσία οποιουδήποτε δεσμού με τη φορολογική βάση των πράξεων οι οποίες πραγματοποιήθηκαν (αλλά δεν δηλώθηκαν) χαρακτηρίζει επίσης τον μηχανισμό του «φορολογικού συμβιβασμού» που πραγματοποιείται με την υποβολή συμπληρωματικής δήλωσης. Το ποσό το οποίο οφείλει ο φορολογούμενος που σκοπεύει να επικαλεστεί τον μηχανισμό αυτό υπολογίζεται βάσει ποσοστού (2 %) επί του ΦΠΑ που θα οφειλόταν για τις παραδόσεις αγαθών ή τις παροχές υπηρεσιών που πραγματοποιήθηκαν σε κάθε φορολογικό έτος (ή επί του ΦΠΑ επί των αγορών που κακώς αφαιρέθηκε κατά τη διάρκεια της ίδιας περιόδου).

Αυτή η γενική εκ των προτέρων παραίτηση από κάθε πράξη ελέγχου είναι ικανή να προκαλέσει σοβαρές βλάβες στην εύρυθμη λειτουργία του κοινού συστήματος του ΦΠΑ. Ειδικότερα, έχει ως αποτέλεσμα την αλλοίωση της αρχής της φορολογικής ουδετερότητας, η οποία απαγορεύει τη διαφορετική, όσον αφορά την είσπραξη του ΦΠΑ, μεταχείριση επιχειρήσεων που πραγματοποιούν όμοιες πράξεις. Συγκεκριμένα, οποιαδήποτε εξαίρεση από τον κανόνα της πραγματικής επιβολής και εισπράξεως του ΦΠΑ ισοδυναμεί, αφενός, με σοβαρή ζημία εις βάρος τόσο των ιταλικών επιχειρήσεων όσο και των επιχειρήσεων των άλλων κρατών μελών που υπάγονται στο σύννηδες σύστημα του φόρου προστιθέμενης αξίας και, αφετέρου, με σοβαρή παραβίαση της αρχής του «υγιούς ανταγωνισμού» εντός της κοινής αγοράς, η οποία καθιερώνεται με την τέταρτη αιτιολογική σκέψη της έκτης οδηγίας.

⁽¹⁾ ΕΕ L 145, της 13ης Ιουνίου 1977, σ. 1.

**Προσφυγή της 8ης Μαρτίου 2006 — Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο
κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως**

(Υπόθεση C-133/06)

(2006/C 108/19)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο [εκπρόσωποι: H. Duintjer Tebbens, A. Caiola και A. Auersperger]

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ενώσεως

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Το προσφεύγον ζητεί από το Δικαστήριο:

- να ακυρώσει, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 230 ΕΚ, τις παραγράφους 1 και 2 του άρθρου 29 και την παράγραφο 3 του άρθρου 36 της οδηγίας 2005/85/ΕΚ του Συμβουλίου, της 1ης Δεκεμβρίου 2005, σχετικά με τις ελάχιστες προδιαγραφές για τις διαδικασίες με τις οποίες τα κράτη μέλη χορηγούν και ανακαλούν το καθεστώς του πρόσφυγα ⁽¹⁾.
- επικουρικός, να ακυρώσει την οδηγία 2005/85/ΕΚ στο σύνολό της·
- να καταδικάσει το καθού στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο προβάλλει τέσσερις λόγους προς στήριξη της προσφυγής του: παράβαση της Συνθήκης ΕΚ, έλλειψη αρμοδιότητας του Συμβουλίου προς θέσπιση των επιδικών διατάξεων, παράβαση ουσιώδους τύπου και, πιο συγκεκριμένα, μη αιτιολόγηση των προσβαλλομένων διατάξεων, καθώς και μη τήρηση της υποχρέωσης ειλικρινούς συνεργασίας.

Επιφυλάσσοντας για τον εαυτό του τη θέσπιση και την τροποποίηση του ελαχίστου κοινού καταλόγου τρίτων χωρών που θεωρούνται ως ασφαλείς χώρες καταγωγής και του καταλόγου των ασφαλών ευρωπαϊκών τρίτων χωρών με τη διαδικασία της διαβουλεύσεως, το Συμβούλιο παρέβη την πρώτη παύλα της παραγράφου 5 του άρθρου 67 ΕΚ, που προβλέπει τη μετάβαση στη διαδικασία της συναποφάσεως εφόσον έχει θεσπιστεί η νομοθεσία που καθορίζει τους κοινούς κανόνες και τις βασικές αρχές που διέπουν τα θέματα της πολιτικής του ασύλου και των προσφύγων. Το Συμβούλιο δεν έχει αρμοδιότητα να θεσπίσει, με πράξη του παραγώγου δικαίου, νομική βάση για την περαιτέρω θέσπιση πράξεων του παραγώγου δικαίου, εφόσον οι πράξεις αυτές δεν αποτελούν εκτελεστικά μέτρα.

Εξάλλου, το Συμβούλιο δεν αιτιολόγησε επαρκώς κατά δίκαιο αυτή την επιφύλαξη νομοθετικής αρμοδιότητας που προβλέπεται στα άρθρα 29, παράγραφοι 1 και 2, και 36, παράγραφος 3, της οδηγίας 2005/85/ΕΚ, πράγμα που συνιστά παράβαση ουσιώδους τύπου. Τέλος, το Συμβούλιο δεν τήρησε την υποχρέωση ειλικρινούς

συνεργασίας με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, την οποία προβλέπει το άρθρο 10 ΕΚ, στο μέτρο που οι προσβαλλόμενες διατάξεις αγνοούν τον ρόλο συννομοθέτη τον οποίο αναθέτει η Συνθήκη ΕΚ στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και παρά το ψήφισμα νομοθετικού περιεχομένου της 27ης Σεπτεμβρίου 2005, που εγκρίθηκε στο πλαίσιο της διαδικασίας διαβουλεύσεως για την επίδικη οδηγία και με το οποίο το Κοινοβούλιο επέστησε την προσοχή του Συμβουλίου επί του σημείου αυτού.

(¹) ΕΕ L 326, σ. 13.

Προσφυγή της 8ης Μαρτίου 2006 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Ελληνικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-134/06)

(2006/C 108/20)

Γλώσσα διαδικασίας: ελληνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων [εκπρόσωποι: Γ. Ζαββός και H. Støvlbæk]

Καθής: Ελληνική Δημοκρατία

Αιτήματα της προσφεύγουσας:

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να διαπιστώσει ότι η Ελληνική Δημοκρατία μη θεσπίζοντας τις απαραίτητες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις όσον αφορά το επάγγελμα του κτηνιάτρου, οι οποίες είναι αναγκαίες προκειμένου να συμμορφωθεί με την οδηγία 2001/19/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 14ης Μαΐου 2001 που τροποποιεί της οδηγίες 89/48/ΕΟΚ και 92/51/ΕΟΚ του Συμβουλίου σχετικά με ένα γενικό σύστημα αναγνώρισης των επαγγελματικών προσόντων καθώς και τις οδηγίες 77/452/ΕΟΚ, 77/453/ΕΟΚ, 78/686/ΕΟΚ, 78/687/ΕΟΚ, 78/1026/ΕΟΚ, 78/1027/ΕΟΚ, 80/154/ΕΟΚ, 80/155/ΕΟΚ, 85/384/ΕΟΚ, 85/432/ΕΟΚ, 85/433/ΕΟΚ και 93/16/ΕΟΚ του Συμβουλίου που αφορούν το επάγγελμα του νοσηλευτού υπεύθυνου για γενικές φροντίδες, του οδοντιάτρου, του κτηνιάτρου, της μαιάς, του αρχιτέκτονα, του φαρμακοποιού και του ιατρού ⁽¹⁾, ή εν πάση περιπτώσει μη ανακοινώνοντας τις εν λόγω διατάξεις στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει δυνάμει του άρθρου 16 της εν λόγω οδηγίας.
- να καταδικάσει την Ελληνική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Στη συγκεκριμένη περίπτωση, το άρθρο 16, παράγραφος 1 της οδηγίας 2001/19/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 14ης Μαΐου 2001 προβλέπει ότι τα κράτη μέλη θεσπίζουν τις απαραίτητες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις προς συμμόρφωση με την εν λόγω οδηγία το αργότερο πριν από την 1η Ιανουαρίου 2003 και ότι ενημερώνουν αμέσως την Επιτροπή σχετικά.

Η Επιτροπή διαπιστώνει ότι η Ελλάδα δεν έχει λάβει ακόμη τα απαραίτητα μέτρα όσον αφορά το επάγγελμα του κτηνιάτρου.

(¹) ΕΕΕΚ L 206 της 31/07/2001, σ. 1

Αναίρεση κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Πρωτοδικείο στις 25 Ιανουαρίου 2006 στην υπόθεση T-33/04, Weissenfels κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, που ασκήθηκε στις 10 Μαρτίου 2006

(Υπόθεση C-135/06 P)

(2006/C 108/21)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Roderich Weissenfels [εκπρόσωπος: ο δικηγόρος G. Maximini]

Έτερος διάδικος: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Αιτήματα του αναιρεσείοντος

1. Η αναίρεση της αποφάσεως του Πρωτοδικείου (πρώτο τμήμα), της 25ης Ιανουαρίου 2006, στην υπόθεση T-33/04 (Weissenfels κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου) (¹), επιδοθείσα στις 31 Ιανουαρίου 2006·
2. ακύρωση της αποφάσεως του καθού της πρωτόδικης δίκης, της 26ης Ιουνίου 2003, περί μείωσης του διπλασιασθέντος επιδόματος συντηρούμενου τέκνου που εισέπραττε ο προσφεύγων δυνάμει του άρθρου 67, παράγραφος 3, του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως, ως ειδική ενίσχυση αναπήρων, καταβαλλόμενη, εξάλλου, στον υιό του Frederik·
3. ακύρωση της σιωπηρής αποφάσεως περί απορρίψεως της αιτήσεως που είχε υποβάλει στις 4 Ιουνίου 2003 ο προσφεύγων της πρωτόδικης δίκης, με την οποία ζητούσε επιστροφή του διπλασιασθέντος επιδόματος συντηρούμενου τέκνου που παρ'νόμως είχε παρακρατηθεί στο παρελθόν·

4. ακύρωση της αποφάσεως του καθού της πρωτόδικης δίκης, της 28ης Απριλίου 2004, που χαρακτήρισε την ειδική ενίσχυση για αναπήρους, την χορηγούμενη, εξάλλου, στον υιό του Frederik, ως «επίδομα της αυτής φύσεως», κατά την έννοια του άρθρου 67, παράγραφος 2, του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως, με το διπλασιασθέν επίδομα συντηρούμενου τέκνου, το χορηγούμενο στον προσφεύγοντα της πρωτόδικης δίκης·
5. να υποχρεώσει το καθού της πρωτόδικης δίκης να αποκαταστήσει την ζημία την οποία υπέστη ο προσφεύγων της πρωτόδικης δίκης (επικουρικός: μέχρι του ύψους των τόκων με το νόμιμο επιτόκιο), λόγω της παράνομης παρακρατήσεως μέρους αυτών των αμοιβών, συγκεκριμένα του διπλασιασθέντος επιδόματος συντηρούμενου τέκνου·
6. να καταδικάσει το καθού της πρωτόδικης δίκης στα δικαστικά έξοδα των δύο δικών, περιλαμβανομένων των εξόδων στα οποία υποβλήθηκε ο προσφεύγων της πρωτόδικης δίκης.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Ο αναιρεσείων ισχυρίζεται ότι το Πρωτοδικείο υπέπεσε σε δικονομικά σφάλματα, διότι, στην αναιρεσιβαλλόμενη απόφασή του, δεν εκτίμησε ορθώς τα αιτήματα του αναιρεσείοντος, περιορίζοντας, παρανόμως, τα αιτήματά του. Η διαπίστωση του Πρωτοδικείου ότι αίτημα αποζημιώσεως διατυπώθηκε για πρώτη φορά στο υπόμνημα απαντήσεως, είναι νομικώς πεπλανημένη, δεδομένου ότι το σχετικό αίτημα, το οποίο αρχικώς περιεχόταν στο δικόγραφο της προσφυγής πρέπει, λόγω του περιεχομένου του, να θεωρηθεί ως αίτημα αποζημιώσεως.

Από τυπικής απόψεως, το Πρωτοδικείο δεν εξέτασε την φύση των εις είδος επιδομάτων –προϋπόθεση εφαρμογής του άρθρου 67, παράγραφος 2, του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως– και από ουσιαστικής απόψεως την αγνόησε. Από τυπικής απόψεως, δεν πρόκειται για «της αυτής φύσεως επίδομα», καθόσον το λουξεμβουργιανό ειδικό επίδομα συνδέεται με την άσκηση μισθωτής δραστηριότητας. Από ουσιαστικής απόψεως, πρέπει να ληφθεί υπόψη η διαφορά σκοπού των δύο επιδομάτων: ενώ μόνο ο ίδιος ο αναιρεσείων έχει δικαίωμα για το επίδομα του άρθρου 67, παράγραφος 3, του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως, προς ελάφρυνσή του από τις υποχρεώσεις του –ανεξαρτήτως του τόπου κατοικίας– μόνο ο δικαιούχος –δηλαδή ο υιός του αναιρεσείοντος– λαμβάνει αυτοτελές λουξεμβουργιανό επίδομα, προς κάλυψη των αναγκών του κατά το διάστημα της παραμονής του στο Λουξεμβούργο.

Συνεπώς, δεν χωρεί εφαρμογή του άρθρου 67, παράγραφος 2, του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως, δεδομένου ότι ούτε από τυπικής ούτε από ουσιαστικής απόψεως πρόκειται για επίδομα της αυτής φύσεως, καταβαλλόμενο δυνάμει του εφαρμοστέου κοινοτικού δικαίου. Συνεπώς, το αντίθετο σκεπτικό του Πρωτοδικείου αντιβαίνει προς το κοινοτικό δίκαιο.

(¹) ΕΕ C 74, σ. 18.

Προσφυγή της 10/03/2006 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας

(Υπόθεση C-139/06)

(2006/C 108/22)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων [εκπρόσωποι: M. Κωνσταντινίδης και D. Lawuonmi]

Καθού: Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να αναγνωρίσει ότι το Ηνωμένο Βασίλειο, παραλείποντας να θεσπίσει τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθεί προς τις ακόλουθες οδηγίες του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, ιδίως δε προς την οδηγία 2002/96/ΕΚ ⁽¹⁾, σχετικά με τα απόβλητα ειδών ηλεκτρικού και ηλεκτρονικού εξοπλισμού, και την οδηγία 2003/108/ΕΚ ⁽²⁾, της 8ης Δεκεμβρίου 2003, για τροποποίηση της οδηγίας 2002/96/ΕΚ σχετικά με τα απόβλητα ειδών ηλεκτρικού και ηλεκτρονικού εξοπλισμού, ή, εν πάση περιπτώσει, παραλείποντας να κοινοποιήσει στην Επιτροπή τις διατάξεις αυτές, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την ως άνω οδηγία·

— να καταδικάσει το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας στην εσωτερική έννομη τάξη έληξε στις 13 Αυγούστου 2004.

⁽¹⁾ ΕΕ L 37, της 13/2/2003, σ. 24-39.

⁽²⁾ ΕΕ L 345, της 13/12/2003, σ. 106-107.

Προσφυγή της 14ης Μαρτίου 2006 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Τσεχικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-140/06)

(2006/C 108/23)

Γλώσσα διαδικασίας: η τσεχική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: K. Walkeronά και A. Alcover San Pedro)

Καθής: Τσεχική Δημοκρατία

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να αναγνωρίσει ότι η Τσεχική Δημοκρατία, παραλείποντας να θεσπίσει ή, εν πάση περιπτώσει, να κοινοποιήσει στην Επιτροπή όλες τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για τη μεταφορά στην εσωτερική έννομη τάξη της οδηγίας 2002/49/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Ιουνίου 2002, σχετικά με την αξιολόγηση και τη διαχείριση του περιβαλλοντικού θορύβου ⁽¹⁾, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 14, παράγραφος 1, της εν λόγω οδηγίας·

— να καταδικάσει την Τσεχική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία που είχε ταχθεί για τη μεταφορά της οδηγίας στην εσωτερική έννομη τάξη έληξε στις 18 Ιουλίου 2004.

⁽¹⁾ ΕΕ L 189, σ. 12.

Προσφυγή της 20ής Μαρτίου 2006 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου

(Υπόθεση C-151/06)

(2006/C 108/24)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: D. Maidani)

Καθού: Μέγαλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου παραλείποντας να θεσπίσει τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που απαιτούνται για τη συμμόρφωσή του προς την οδηγία 2003/125/ΕΚ της Επιτροπής, της 22ας Δεκεμβρίου 2003, για τις λεπτομέρειες εφαρμογής της οδηγίας 2003/6/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου όσον αφορά τη θεμιτή παρουσίαση των επενδυτικών συστάσεων και τη γνωστοποίηση των συγκρούσεων συμφερόντων ⁽¹⁾, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή·

- να καταδικάσει το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας 2003/125/ΕΚ στην εσωτερική έννομη τάξη έληξε στις 12 Οκτωβρίου 2004.

⁽¹⁾ ΕΕ L 339, σ. 73.

ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ

**Απόφαση του Πρωτοδικείου της 15ης Μαρτίου 2006 —
BASF κατά Επιτροπής**(Υπόθεση T-15/02) ⁽¹⁾

(Ανταγωνισμός — Συμπράξεις στον τομέα των βιταμινούχων προϊόντων — Δικαιώματα άμυνας — Κατευθυντήριες γραμμές για τον υπολογισμό του ποσού των προστίμων — Καθορισμός του ποσού εκκινήσεως του προστίμου — Αποτρεπτικό αποτέλεσμα — Επιβαρυντικές περιστάσεις — Ρόλος πρωτοστάτη ή υποκινητή — Συνεργασία κατά τη διοικητική διαδικασία — Επαγγελματικό απόρρητο και αρχή της χρηστής διοικήσεως)

(2006/C 108/25)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: BASF AG (Ludwigshafen, Γερμανία) (εκπρόσωποι: N. Levy, J. Temple-Lang, solicitors, R. O' Donoghue, barrister, και C. Feddersen, δικηγόρος)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: R. Wainwright και L. Pignataro-Nolin)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτημα περί ακυρώσεως ή μειώσεως των προστίμων που επιβλήθηκαν στην προσφεύγουσα με το άρθρο 3, στοιχείο β', της αποφάσεως 2003/2/EK της Επιτροπής, της 21ης Νοεμβρίου 2001, σχετικά με διαδικασία βάσει του άρθρου 81 της Συνθήκης ΕΚ και του άρθρου 53 της Συμφωνίας για τον ΕΟΧ (υπόθεση COMP/E-1/37.512 — Βιταμίνες) (ΕΕ 2003, L 6, σ. 1)

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Πρωτοδικείο:

1) Καθορίζει το ποσό των προστίμων που επιβλήθηκαν στην προσφεύγουσα για τις αφορώσες τις βιταμίνες C και D 3, το βήτα-καροτένιο και τα καροτενοειδή παραβάσεις με το άρθρο 3, στοιχείο β', της αποφάσεως 2003/2/EK της Επιτροπής, της 21ης Νοεμβρίου 2001, σχετικά με διαδικασία βάσει του άρθρου 81 της Συνθήκης ΕΚ και του άρθρου 53 της Συμφωνίας για τον ΕΟΧ (υπόθεση COMP/E-1/37.512 — Βιταμίνες), ως εξής:

- παράβαση αφορώσα τη βιταμίνη C: 10,875 εκατομμύρια ευρώ·
- παράβαση αφορώσα τη βιταμίνη D 3: 5,6 εκατομμύρια ευρώ·
- παράβαση αφορώσα το βήτα-καροτένιο: 16 εκατομμύρια ευρώ·
- παράβαση αφορώσα τα καροτενοειδή: 15,5 εκατομμύρια ευρώ.

2) Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.

3) Η προσφεύγουσα φέρει τα τέσσερα πέμπτα των δικών της δικαστικών εξόδων και τα τέσσερα πέμπτα των εξόδων της Επιτροπής και η τελευταία φέρει το ένα πέμπτο των δικών της δικαστικών εξόδων και το ένα πέμπτο των εξόδων της προσφεύγουσας.

⁽¹⁾ ΕΕ C 109 της 4.5.2002.

**Απόφαση του Πρωτοδικείου της 15ης Μαρτίου 2006 —
Daiichi Pharmaceutical κατά Επιτροπής**(Υπόθεση T-26/02) ⁽¹⁾

(«Ανταγωνισμός — Συμπράξεις στον τομέα των βιταμινούχων προϊόντων — Κατευθυντήριες γραμμές για τον υπολογισμό του ποσού των προστίμων — Καθορισμός του ποσού εκκινήσεως του προστίμου — Ελαφρυντικές περιστάσεις — Ανακοίνωση περί συνεργασίας»)

(2006/C 108/26)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Daiichi Pharmaceutical Co. Ltd (Τόκιο, Ιαπωνία) [εκπρόσωποι: J. Buhart και P.-M. Louis, δικηγόροι]

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων [εκπρόσωποι: R. Wainwright και L. Pignataro-Nolin]

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτημα περί ακυρώσεως ή μειώσεως του προστίμου που επιβλήθηκε στην προσφεύγουσα με το άρθρο 3, στοιχείο στ', της αποφάσεως 2003/2/EK της Επιτροπής, της 21ης Νοεμβρίου 2001, σχετικά με διαδικασία βάσει του άρθρου 81 της Συνθήκης ΕΚ και του άρθρου 53 της Συμφωνίας για τον ΕΟΧ (υπόθεση COMP/E-1/37.512 — Βιταμίνες) (ΕΕ 2003, L 6, σ. 1)

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Πρωτοδικείο:

1) Μειώνει σε 18 000 000 ευρώ το ποσό του προστίμου που επιβλήθηκε στην προσφεύγουσα με το άρθρο 3, στοιχείο στ', της αποφάσεως 2003/2/EK της Επιτροπής, της 21ης Νοεμβρίου 2001, σχετικά με διαδικασία βάσει του άρθρου 81 της Συνθήκης ΕΚ και του άρθρου 53 της Συμφωνίας για τον ΕΟΧ (υπόθεση COMP/E-1/37.512 — Βιταμίνες).

2) Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.

3) Η προσφεύγουσα φέρει τα τέσσερα πέμπτα των δικών της δικαστικών εξόδων και τα τέσσερα πέμπτα των εξόδων της Επιτροπής και η τελευταία φέρει το ένα πέμπτο των δικών της δικαστικών εξόδων και το ένα πέμπτο των εξόδων της προσφεύγουσας.

(¹) EE C 97 της 20.4.2002

Απόφαση του Πρωτοδικείου της 16ης Μαρτίου 2006 —
Telefon & Buch κατά ΓΕΕΑ

(Υπόθεση T-322/03) (¹)

(«Κοινοτικό σήμα — Παραδεκτό της προσφυγής — Τυχαίο γεγονός — Αίτηση περί κηρύξεως της ακυρότητας — Άρθρο 51, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 — Λεκτικό σήμα WEISSE SEITEN — Απόλυτοι λόγοι απαραδέκτου — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β' έως δ', του κανονισμού 40/94»)

(2006/C 108/27)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Telefon & Buch Verlagsgesellschaft mbH (Salzburg, Αυστρία) [εκπρόσωποι: H. Zeiner και M. Baldares del Barco, δικηγόροι]

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) [εκπρόσωπος: G. Schneider]

Αντίδικος κατά τη διαδικασία ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ και παρεμβαίνουσα ενώπιον του Πρωτοδικείου: Herold Business Data GmbH & Co. KG (Mödling, Αυστρία) [εκπρόσωποι: A. Lensing-Kramer, C. von Nussbaum και U. Reese δικηγόροι]

Αντικείμενο της υποθέσεως

Προσφυγή κατά της αποφάσεως του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 19ης Ιουνίου 2003 (συνεκδικασθείσες υποθέσεις R 580/2001 1 και R 592/2001 1), σχετικά με διαδικασία ακυρώσεως μεταξύ της Herold Business Data AG και της Telefon & Buch Verlagsgesellschaft mbH

Διατακτικό της αποφάσεως

1) Απορρίπτει την προσφυγή.

2) Καταδικάζει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα, εξαιρουμένων των εξόδων στα οποία υποβλήθηκε η παρεμβαίνουσα.

3) Η παρεμβαίνουσα φέρει τα δικά της έξοδα.

(¹) EE C 6 της 8.1.2005.

Απόφαση του Πρωτοδικείου της 15ης Μαρτίου 2006 —
Herbillon κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-411/03) (¹)

(«Υπάλληλοι — Διορισμός — Αναθεώρηση της κατατάξεως σε βαθμό — Άρθρο 31, παράγραφος 2, του ΚΥΚ»)

(2006/C 108/28)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Georges Herbillon (Arlon, Βέλγιο) [εκπρόσωποι: N. Lhoëst και É. De Schietere de Lophem, δικηγόροι]

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων [εκπρόσωποι: G. Berscheid και C. Berardis-Kayser]

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αφενός, η ακύρωση της αποφάσεως της Επιτροπής, της 20ής Δεκεμβρίου 2002, περί οριστικής κατατάξεως του προσφεύγοντος στον βαθμό Α7, κλιμάκιο 3, και, αφετέρου, η ακύρωση της αποφάσεως της Επιτροπής, της 29ης Ιουλίου 2003, με την οποία απορρίφθηκε η ένσταση του προσφεύγοντος

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Πρωτοδικείο:

1) Απορρίπτει την προσφυγή.

2) Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

(¹) EE C 35 της 7.2.2004.

Απόφαση του Πρωτοδικείου της 15ης Μαρτίου 2006 — Valero Jordana κατά Επιτροπής(Υπόθεση T-429/03) ⁽¹⁾**(«Υπάλληλοι — Διορισμός — Επανεξέταση κατατάξεως σε βαθμό — Άρθρο 31, παράγραφος 2, του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως»)**

(2006/C 108/29)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Gregorio Valero Jordana (Uccle, Βέλγιο) [εκπρόσωποι: N. Lhoëst και É. De Schieteree de Lophem, δικηγόροι]

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων [εκπρόσωποι: V. Joris και C. Berardis-Kayser, επικουρούμενοι από τον D. Waelbroeck, δικηγόρο]

Αντικείμενο της υποθέσεως

Ως κύριο αίτημα την ακύρωση της αποφάσεως της Επιτροπής της 19ης Δεκεμβρίου 2002, περί οριστικής κατατάξεως του προσφεύγοντος στον βαθμό Α7, κλιμάκιο 3, και στο μέτρο που απαιτείται, ακύρωση της αποφάσεως της Επιτροπής της 9ης Σεπτεμβρίου 2003, με την οποία απορρίφθηκε η ένσταση του προσφεύγοντος και, επικουρικώς, την προσκόμιση ορισμένων εγγράφων.

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Πρωτοδικείο:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή
- 2) Κάθε διάδικος φέρει τα έξοδά του.

⁽¹⁾ ΕΕ C 59 της 6.3.2004**Απόφαση του Πρωτοδικείου της 15ης Μαρτίου 2006 — Leite Mateus κατά Επιτροπής**(Υπόθεση T-10/04) ⁽¹⁾**(«Υπάλληλοι — Διορισμός — Αναθεώρηση της κατατάξεως σε κλιμάκιο — Άρθρο 31, παράγραφος 2, του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως»)**

(2006/C 108/30)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Carlos Alberto Leite Mateus (Zaventem, Βέλγιο) [εκπρόσωποι: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis και E. Marchal, δικηγόροι]

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων [εκπρόσωποι: J. Curral και V. Joris]

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτηση περί ακυρώσεως της αποφάσεως της Επιτροπής της 20ής Δεκεμβρίου 2002, περί οριστικής κατατάξεως του προσφεύγοντος στον βαθμό Β3 με ισχύ από 1ης Μαρτίου 1988

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Πρωτοδικείο:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση της Επιτροπής της 20ής Δεκεμβρίου 2002, περί οριστικής κατατάξεως του προσφεύγοντος στον βαθμό Β3, με ισχύ από 1ης Μαρτίου 1988.
- 2) Καταδικάζει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 59 της 6.3.2004**Απόφαση του Πρωτοδικείου της 15ης Μαρτίου 2006 — Verborgh κατά Επιτροπής**(Υπόθεση T-26/04) ⁽¹⁾**(«Υπάλληλοι — Διορισμός — Αναθεώρηση της κατατάξεως σε βαθμό — Άρθρο 31, παράγραφος 2, του ΚΥΚ»)**

(2006/C 108/31)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Jacques Verborgh (Aalter, Βέλγιο) [εκπρόσωποι: N. Lhoëst και É. De Schieteree de Lophem, δικηγόροι]

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων [εκπρόσωποι: V. Joris και S. Pilette]

Αντικείμενο της υποθέσεως

Κυρίως, η ακύρωση της αποφάσεως της Επιτροπής της 20ής Δεκεμβρίου 2002, περί οριστικής κατατάξεως του προσφεύγοντος στον βαθμό Α7, κλιμάκιο 3, και η ακύρωση, καθόσον απαιτείται, της αποφάσεως της Επιτροπής της 9ης Οκτωβρίου 2003, περί ακυρώσεως της διοικητικής ενστάσεως του προσφεύγοντος, επικουρικώς δε η προσκόμιση ορισμένων εγγράφων

Διατακτικό της απόφασης

Το Πρωτοδικείο:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

(¹) ΕΕ C 71 της 20.3.2004.

Απόφαση του Πρωτοδικείου της 15ης Μαρτίου 2006 — Eurodrive κατά ΓΕΕΑ

(Υπόθεση T-31/04) (¹)

(Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισης κοινοτικού εικονιστικού σήματος euroMASTER — Προγενέστερα εθνικά λεκτικά σήματα EUROMASTER — Απουσία ομοιότητας προϊόντων και υπηρεσιών — Μερική απόρριψη της ανακοπής — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β' του κανονισμού (ΕΚ) 40/94)

(2006/C 108/32)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Eurodrive Services and Distribution NV (Άμστερνταμ, Κάτω Χώρες) [εκπρόσωποι: E. Chávari και A. Pérez-Gómez, δικηγόροι]

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) [εκπρόσωπος: I. de Medrano Caballero]

Αντίδικος κατά τη διαδικασία ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ: Jesús Gómez Frías (Μαδρίτη, Ισπανία)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Προσφυγή κατά της απόφασης του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, της 12ης Νοεμβρίου 2003 (υποθέσεις R 419/2001-1 και R 530/2001-1), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ Jesús Gómez Frías και Eurodrive Services and Distribution NV

Διατακτικό της απόφασης

Το Πρωτοδικείο:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Η προσφεύγουσα φέρει τα δικαστικά της έξοδα.

(¹) ΕΕ C 190 της 24.7.2004

Απόφαση του Πρωτοδικείου της 15ης Μαρτίου 2006 — Αθηναϊκή Οικογενειακή Αρτοποιία κατά ΓΕΕΑ

(Υπόθεση T-35/04) (¹)

(«Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Προγενέστερο λεκτικό σήμα FERRERO — Αίτηση καταχώρισης εικονιστικού κοινοτικού σήματος που περιλαμβάνει το λεκτικό στοιχείο “FERRÓ” — Απόλυτος λόγος αρνήσεως καταχώρισης — Κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94»)

(2006/C 108/33)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Αθηναϊκή Οικογενειακή Αρτοποιία ABEE (Πικέρμι, Ελλάδα) [εκπρόσωπος: Κ. Χρυσάνθης, δικηγόρος]

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) [εκπρόσωπος: J. Novais Goncalves]

Αντίδικος κατά τη διαδικασία ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ και παρεμβαίνουσα ενώπιον του Πρωτοδικείου: Ferrero OHG mbH (Stadtallendorf, Γερμανία) [εκπρόσωπος: M. Schaeffer, δικηγόρος]

Αντικείμενο της υποθέσεως

Προσφυγή που ασκήθηκε κατά της απόφασης του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 1ης Δεκεμβρίου 2003 (υπόθεση R 460/2002 1), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ της Αθηναϊκής Οικογενειακής Αρτοποιίας ABEE και της Ferrero OHG mbH

Διατακτικό της απόφασης

Το Πρωτοδικείο:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα).
- 3) Η παρεμβαίνουσα φέρει τα δικαστικά της έξοδα.

(¹) ΕΕ C 94 της 17.4.2004.

Απόφαση του Πρωτοδικείου της 15ης Μαρτίου 2006 — Kimman κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-44/04) ⁽¹⁾

(«Υπάλληλοι — Διορισμός — Βαθμολογική ανακατάταξη — Άρθρο 31, παράγραφος 2, του ΚΥΚ»)

(2006/C 108/34)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Eugène Kimman (Overijse, Βέλγιο) [εκπρόσωποι: N. Lhoëst και É. De Schietere de Lophem, δικηγόροι]

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων [εκπρόσωποι: V. Joris και A. Bouquet]

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτηση ακυρώσεως της αποφάσεως της Επιτροπής της 20ής Δεκεμβρίου 2002, περί οριστικής κατατάξεως του προσφεύγοντος στον βαθμό B5 και, στο μέτρο που απαιτείται, ακύρωση της αποφάσεως της Επιτροπής της 1ης Οκτωβρίου 2003, με την οποία απορρίφθηκε η διοικητική ένσταση του προσφεύγοντος

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Πρωτοδικείο:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 94 της 17.4.2004.

Απόφαση του Πρωτοδικείου της 15ης Μαρτίου 2006 — Develey κατά ΓΕΕΑ

(Υπόθεση T-129/04) ⁽¹⁾

(«Κοινοτικό σήμα — Τρισδιάστατο σήμα — Μορφή πλαστικής φιάλης — Άρνηση καταχωρίσεως — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα — Προγενέστερο εθνικό σήμα — Σύμβαση των Παρισίων — Συμφωνία ΔΠΙΤΕ — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94»)

(2006/C 108/35)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Develey Holding GmbH & Co. Beteiligungs KG (Unterhaching, Γερμανία) [εκπρόσωποι: R. Kunz-Hallstein και H. Kunz-Hallstein, δικηγόροι]

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) [εκπρόσωπος: G. Schneider]

Αντικείμενο της υποθέσεως

Προσφυγή με την οποία ζητείται η ακύρωση της αποφάσεως του δευτέρου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 20ής Ιανουαρίου 2004 (υπόθεση R 367/2003-2), με την οποία απορρίφθηκε η αίτηση καταχωρίσεως ως κοινοτικού σήματος ενός τρισδιάστατου σημείου που παρουσιάζεται υπό τη μορφή φιάλης

Διατακτικό της διατάξεως

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 168 της 26.6.2004.

Απόφαση του Πρωτοδικείου της 15ης Μαρτίου 2006 — Ιταλία κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-226/04) ⁽¹⁾

(«Προσφυγή ακυρώσεως — Κανονισμός (ΕΚ) 316/2004 — Κοινή οργάνωση της αμπελοοινικής αγοράς — Προστασία των παραδοσιακών ενδείξεων — Τροποποίηση της κατατάξεως ορισμένων συμπληρωματικών παραδοσιακών ενδείξεων — Χρήση κατά τη σήμανση ορισμένων οίνων καταγωγής τρίτων χωρών — Διαδικαστική πλημμέλεια — Αρχή της αναλογικότητας — Συμφωνία ΔΠΙΤΕ [“TRIPS”]»)

(2006/C 108/36)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ιταλική Δημοκρατία [εκπρόσωπος: M. Fiorilli, avvocato dello Stato]

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων [εκπρόσωποι: N. Nolin και V. Di Bucci]

Αντικείμενο της υποθέσεως

Ακύρωση του κανονισμού (ΕΚ) 316/2004 της Επιτροπής, της 20ής Φεβρουαρίου 2004, για τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) 753/2002 για τη θέσπιση ορισμένων λεπτομερειών εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) 1493/1999 του Συμβουλίου όσον αφορά την περιγραφή, την ονομασία, την παρουσίαση και την προστασία ορισμένων αμπελοοινικών προϊόντων (EE L 55, σ. 16), ιδίως όσον αφορά την τροποποίηση των άρθρων 24, 36 και 37 του κανονισμού (ΕΚ) 753/2002 της Επιτροπής, της 29ης Απριλίου 2002 (EE L 118, σ. 1), για την προστασία των παραδοσιακών ενδείξεων.

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Πρωτοδικείο

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Ιταλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 179 της 10.7.2004.

Απόφαση του Πρωτοδικείου της 8ης Μαρτίου 2006 — Λαντζόνη κατά Δικαστηρίου

(Υπόθεση T-289/04) (¹)

(«Υπάλληλοι — Προαγωγή — Απονομή μορίων προαγωγής — Προαγωγή — Σχέση προς την έκθεση βαθμολογίας»)

(2006/C 108/37)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Δήμητρα Λαντζόνη [εκπρόσωποι: αρχικώς C. Marhuenda, κατόπιν M. Bouché, δικηγόροι]

Καθού: Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων [εκπρόσωπος: M. Schauss]

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτηση περί ακυρώσεως της αποφάσεως της αρμόδιας για τους διορισμούς αρχής του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, της 7ης Οκτωβρίου 2003, σχετικά με τη μοριοδότηση της προσφεύγουσας στο πλαίσιο των προαγωγών του 1999-2000 και του 2001.

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Πρωτοδικείο:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή ως απαράδεκτη όσον αφορά τη μοριοδότηση στο πλαίσιο των προαγωγών του 1999-2000.
- 2) Απορρίπτει την προσφυγή ως αβάσιμη κατά τα λοιπά.
- 3) Έκαστος των διαδίκων θα φέρει τα δικαστικά έξοδά του.

(¹) ΕΕ C 262 της 23.10.2004.

Διάταξη του Πρωτοδικείου της 8ης Μαρτίου 2006 — Service station Veger κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-238/99) (¹)

(«Εισαγωγικό της δίκης έγγραφο — Τυπικές προϋποθέσεις — Προσφυγή προδήλως απαράδεκτη»)

(2006/C 108/38)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Service station V/H J. P. Veger (Maria Hoop, Κάτω Χώρες) [εκπρόσωπος: P. Brouwers, δικηγόρος]

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων [εκπρόσωποι: αρχικώς G. Rozet και H. Spreyart, στη συνέχεια G. Rozet και H. van Vliet]

Αντικείμενο της υποθέσεως

Ακύρωση της αποφάσεως 1999/705/EK της Επιτροπής, της 20ής Ιουλίου 1999, σχετικά με την κρατική ενίσχυση την οποία εφάρμοσαν οι Κάτω Χώρες υπέρ 633 ολλανδικών πρατηρίων υγρών καυσίμων ευρισκόμενων πλησίον των γερμανικών συνόρων (ΕΕ L 280, σ. 87)

Διατακτικό της διατάξεως

Το Πρωτοδικείο:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 6 της 8.1.2000.

Διάταξη του Πρωτοδικείου της 17ης Φεβρουαρίου 2006 — Επιτροπή κατά Trends κ.λπ.

(Υπόθεση T-448/04) (¹)

(Ρήτρα διατησίας — Ένσταση απαραδέκτου — Αγωγή στρεφόμενη κατά των εταιρών εταιρίας)

(2006/C 108/39)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Ενάγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: Μ. Πατακιά, επικουρούμενη από τις Μ. Μπρα, Κ. Καπουτζίδου και τον Σ. Χατζηγιάννη, δικηγόρους)

Εναγόμενοι: Transport Environment Development Systems (Trends) (Αθήνα, Ελλάδα) (εκπρόσωπος: Β. Χριστιανός, δικηγόρος), Μάριος Κονταράτος (Αθήνα), Αναστάσιος Τίλλης (Νέο Ηράκλειο, Ελλάδα) (εκπρόσωπος: Β. Χριστιανός, δικηγόρος), Γεώργιος Αργυράκος (Αθήνα), Κωνσταντίνος Πετράκης (Χολαργός, Ελλάδα) και Φωτεινή Κουτρομπά (Γλυφάδα, Ελλάδα)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτηση της Επιτροπής για να υποχρεωθούν οι εναγόμενοι να επιστρέψουν την οικονομική ενίσχυση την οποία κατέβαλε η Ευρωπαϊκή Κοινότητα για δύο συμβάσεις συναφθείσες στο πλαίσιο της εφαρμογής του κοινοτικού προγράμματος «Telematics applications of commun interest»

Διατακτικό της διατάξεως

Το Πρωτοδικείο:

- 1) Απορρίπτει την αγωγή ως απαράδεκτη, καθόσον αυτή στρέφεται κατά των Α. Τίλλη, Μ. Κονταράτου, Γ. Αργυράκου, Κ. Πετράκη και της Φ. Κουτρομπά.
- 2) Η Επιτροπή φέρει τα δικαστικά της έξοδα, καθώς και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε ο Α. Τίλλης σχετικά με την ένσταση απαραδέκτου.

(¹) ΕΕ C 184 της 2.8.2003.

Διάταξη του Πρωτοδικείου της 17ης Φεβρουαρίου 2006 — Επιτροπή κατά Trends κ.λπ.

(Υπόθεση T-449/04) (¹)

(«Ρήτρα διαιτησίας — Ένσταση απαραδέκτου — Αγωγή στρεφόμενη κατά των εταίρων εταιρίας»)

(2006/C 108/40)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Ενάγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων [εκπρόσωποι: Μ. Πατακιά, επικουρούμενη από τις Μ. Μπρά, Κ. Καπουτζίδου και τον Σ. Χατζηγιάννη, δικηγόρους]

Εναγόμενοι: Trasport Environment Development Systems (Trends) (Αθήνα, Ελλάδα) [εκπρόσωπος: Β. Χριστιανός, δικηγόρος], Μάριος Κονταράτος (Αθήνα), Αναστάσιος Τίλλης (Νέο Ηράκλειο, Ελλάδα) [εκπρόσωπος: Β. Χριστιανός, δικηγόρος], Γεώργιος Αργυράκος (Αθήνα), Κωνσταντίνος Πετράκης (Χολαργός, Ελλάδα) και Φωτεινή Κουτρομπά (Γλυφάδα, Ελλάδα)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτηση της Επιτροπής για να υποχρεωθούν οι εναγόμενοι να επιστρέψουν την οικονομική ενίσχυση την οποία κατέβαλε η Ευρωπαϊκή Κοινότητα για δύο συμβάσεις συναφθείσες στο πλαίσιο της εφαρμογής του κοινοτικού προγράμματος «Telematics systems in the area of transport»

Διατακτικό της διατάξεως

- 1) Απορρίπτει την αγωγή ως απαράδεκτη, καθόσον αυτή στρέφεται κατά των Α. Τίλλη, Μ. Κονταράτου, Γ. Αργυράκου, Κ. Πετράκη και της Φ. Κουτρομπά.
- 2) Η Επιτροπή φέρει τα δικαστικά της έξοδα, καθώς και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε ο Α. Τίλλης σχετικά με την ένσταση απαραδέκτου.

(¹) ΕΕ C 184 της 2.8.2003.

Προσφυγή της 3ης Φεβρουαρίου 2005 — Επιτροπή κατά ENVIRONMENTAL MANAGEMENT CONSULTANTS LTD

(Υπόθεση T-46/05)

(2006/C 108/41)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Ενάγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων [Εκπρόσωπος: Δ. Τριανταφύλλου, επικουρούμενος από το Ν. Κορογιαννάκη, δικηγόρο]

Εναγομένη: ENVIRONMENTAL MANAGEMENT CONSULTANTS LTD (Λευκωσία, Κύπρος)

Αιτήματα της εναγομένης

- Να καταδικαστεί η εναγομένη να καταβάλει το ποσό των 44.056,81 Ευρώ που αντιστοιχεί σε 31.965,28 Ευρώ ως κεφάλαιο και 12.091,53 Ευρώ ως τόκους υπερημερίας από την ημερομηνία που έγινε απαιτητό το Χρεωστικό Σημείωμα μέχρι 31 Ιανουαρίου 2005
- Να καταδικαστεί η εναγομένη να καταβάλει τόκους ύψους 9,62 Ευρώ την ημέρα από την 1η Φεβρουαρίου 2005 και μέχρι την πλήρη αποπληρωμή της οφειλής και
- Να καταδικαστεί η εναγομένη στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η Ευρωπαϊκή Κοινότητα, εκπροσωπούμενη από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, συνήψε με την εναγομένη σύμβαση, η οποία εντασσόταν στην εφαρμογή των διατάξεων του ειδικού προγράμματος με τρίτες χώρες και διεθνείς οργανισμούς. Η σύμβαση αφορούσε ειδικότερα την εκτέλεση σχεδίου υπό τον τίτλο «επίδειξη διαδικασίας κλειστού βρόχου σε επιμετάλλωση και χημεία μετάλλου» και έπρεπε να εκτελεστεί εντός 30 μηνών από την 1η Νοεμβρίου 1998. Στα πλαίσια της σύμβασης η Επιτροπή ανέλαβε την υποχρέωση να συμβάλει οικονομικά στην καλή εκτέλεση του σχεδίου σε ποσοστό 50 % των επιλέξιμων δαπανών και ποσοστό 100 % των επιπλέον δαπανών μέχρι ποσού 538.800 Ευρώ.

Το Μάιο του 1999 η εταιρία που εκτελούσε καθήκοντα συντονιστή του έργου πτώχευσε και διακόπηκε η εκτέλεση του σχεδίου που είχε ξεκινήσει την 5η Φεβρουαρίου 1999. Δεν κατέστη δυνατό να βρεθεί άλλος συντονιστής παρά τις προσπάθειες ορισμένων από τα υπόλοιπα μέλη της κοινοπραξίας. Κατόπιν αυτού η Επιτροπή αποφάσισε να λύσει τη σύμβαση ύστερα από τη διαπίστωση αδυναμίας πραγματοποίησης του σχεδίου από τα υπόλοιπα μέλη της κοινοπραξίας. Την απόφασή της γνωστοποίησε η Επιτροπή στην εναγομένη με επιστολή της 16ης Ιουνίου 2000 ζητώντας από την εναγομένη να υποβάλει κατάσταση δαπανών και τεχνική έκθεση για την εργασία που πραγματοποίησε από το Φεβρουάριο έως το Μάιο 1998.

Η εναγομένη υπέβαλε κατάσταση δαπανών για την περίοδο 1.11.1998 έως 30.4.2000 πλην όμως η Επιτροπή αποφάσισε να προχωρήσει σε εκτίμηση του κόστους προσωπικού μόνο για την περίοδο Φεβρουάριος — Μάιος 1999, που θεωρεί ότι αποτελεί την περίοδο πραγματικής διάρκειας του προγράμματος, και να συνυπολογίσει το κόστος του εξοπλισμού. Με βάση τους υπολογισμούς αυτούς η Επιτροπή έκανε δεκτό ποσό δαπανών 23.404,72 Ευρώ και επιδιώκει με την αγωγή της την επιστροφή του ποσού των 31.965,28 Ευρώ που αποτελεί το υπόλοιπο της προκαταβολής που είχε καταβάλει στην εναγομένη, καθώς και την καταβολή των οφειλομένων επί του ποσού αυτού τόκων, σύμφωνα με τις σχετικές διατάξεις του.

Προσφυγή της 27ης Φεβρουαρίου 2006 — ENERCON κατά ΓΕΕΑ

(Υπόθεση T-71/06)

(2006/C 108/42)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: ENERCON GmbH (Aurich, Γερμανία) [εκπρόσωπος: R. Böhm, δικηγόρος]

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση του δεύτερου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 30ής Νοεμβρίου 2005 (προσφυγή αριθ. 0179/2005-2),
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Σήμα προς καταχώριση: Τρισδιάστατο σήμα που έχει το σχήμα τμήματος μηχανισμού μετατροπής αιολικής ενέργειας για προϊόντα της κλάσης 7 — Αίτηση καταχώρισης αριθ. 2 496 743

Απόφαση του εξεταστή: Απόρριψη της αίτησης καταχώρισης

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής

Λόγοι ακυρώσεως: Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94 του Συμβουλίου, διότι το σχήμα του εμπορεύματος που αποτυπώνεται στο σήμα δεν καταλέγεται μεταξύ των συνηθισμένων σχημάτων. Το τρισδιάστατο σήμα έχει συνεπώς διακριτικό χαρακτήρα.

Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 3, του κανονισμού, διότι το τμήμα προσφυγών έπρεπε, ενόψει των συγκεκριμένων περιστάσεων, να καλέσει την προσφεύγουσα να προσκομίσει νέες γνωμοδοτήσεις που θα μπορούσαν να αποτελέσουν απόδειξη κατά το άρθρο 7, παράγραφος 3.

Προσφυγή της 28ης Φεβρουαρίου 2006 — Cassegrain κατά ΓΕΕΑ

(Υπόθεση T-73/06)

(2006/C 108/43)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Jean Cassegrain (Παρίσι, Γαλλία) [εκπρόσωποι: Y. Coursin και T. van Innis, δικηγόροι]

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Ο προσφεύγων ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- κυρίως, να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση και να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα,

— επικουρικός, να διορίσει πραγματογνώμονα ή ομάδα πραγματογνώμων που θα διασαφηνίσει το ζήτημα αν και υπό ποιες προϋποθέσεις το σχήμα ενός βιομηχανικού προϊόντος ή η απεικόνιση του περιγράμματός του μπορεί να επηρεάσει όσο και η λέξη που το συνοδεύει τη μνήμη του κοινού ως ένδειξη της εμπορικής του προέλευσης, καθώς και να επιφυλαχθεί ως προς τα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Σήμα προς καταχώριση: Εικονιστικό σήμα που αναπαριστά μια τσάντα για προϊόντα της κλάσης 18 (αίτηση αριθ. 003598571)

Απόφαση του εξεταστή: Απόρριψη της αίτησης καταχώρισης

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής

Λόγοι ακυρώσεως: Παράβαση των άρθρων 4 και 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94 του Συμβουλίου. Ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι το σήμα έχει επαρκώς διακριτικό χαρακτήρα, ώστε να διαφοροποιεί και να εξατομικεύει μια τσάντα ή μια σειρά από τσάντες μιας επιχείρησης από τις τσάντες των άλλων επιχειρήσεων.

Προσφυγή της Fox Racing κατά ΓΕΕΑ που ασκήθηκε στις 3 Μαρτίου 2006

(Υπόθεση T-74/06)

(2006/C 108/44)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Fox Racing Inc. (Morgan Hill, ΗΠΑ) [Εκπρόσωπος: P. Brownlow, Solicitor]

Καθού: Γραφείο Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Lloyd IP Limited (Penrith, Ηνωμένο Βασίλειο)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να ακυρώσει την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), της 8ης Δεκεμβρίου 2005 (Υπόθεση R 1180/2004 — 1) εν μέρει, καθόσον απέρριψε την αίτηση καταχωρίσεως για κράνη μοτοσυκλετιστών και κράνη ασφαλείας, και προστατευτικά ενδύματα για μοτοσυκλετιστές και ποδηλάτες (Κλάση 9) και

ενδύματα, ιδίως σακάκια, αδιάβροχα, πουλόβερ, ζέρσεϋ, υποκάμισα, εσώρρουχα, μπλουζες, καλσόν, σορτς, καπέλα, κασκέτα, απορροφητικούς κεφαλοδέσμους, κεφαλοδέσμους, γάντια, ζώνες, υποδήματα, μπότες, κάλτσες και ποδιές (Κλάση 25)·

— να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Αιτών την καταχώριση κοινοτικού σήματος: Η προσφεύγουσα

Σήμα του οποίου δικαιούχος είναι η προσφεύγουσα: Το λεκτικό σήμα «SHIFT» για τα εμπορεύματα των κλάσεων 9, 16, 18 και 25 — αίτηση καταχωρίσεως υπ' αριθ. 2419349

Δικαιούχος του σήματος ή σημείου που αποτελεί αντικείμενο της διαδικασίας ανακοπή: Lloyd Lifestyle Limited

Σήμα ή σημείο του οποίου ζητείται η καταχώριση: Το κοινοτικό εικονιστικό και προγενέστερα μη καταχωρισθέν λεκτικό σήμα «Swift» και το εθνικό εικονιστικό σήμα «Swift leathers» για τα εμπορεύματα των κλάσεων 9 και 25

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Απόρριψη της αιτήσεως καταχώρισεως

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Ακύρωση της προσβαλλομένης αποφάσεως καθόσον απορρίπτει την αίτηση για την καταχώριση για «πιεσόμετρα αέρα» και εμπορεύματα των κλάσεων 16 και 18· επιβεβαίωση της προσβαλλομένης αποφάσεως κατά τα λοιπά

Λόγοι ακυρώσεως: Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου.

Προσφυγή της 24ης Φεβρουαρίου 2006 — Plásticos Españoles (Aspla) κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-76/06)

(2006/C 108/45)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Plásticos Españoles, S.A. (Aspla) (Torrelavega, Ισπανία) (εκπρόσωποι: E. Garayar και A. García Castillo, abogados)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της προσφεύγουσας

— Να κριθεί παραδεκτή η παρούσα προσφυγή ακυρώσεως.

— Να κηρυχθεί άκυρη η απόφαση C(2005) 4634 τελικό, της 30ής Νοεμβρίου 2005, επί της υποθέσεως COMP/F/38.354 — Βιομηχανικοί σάκοι, επικουρικός, να μειωθεί σημαντικά το ποσό του προστίμου που επιβλήθηκε στην Plásticos Españoles, S.A.

— Να καταδικαστεί η Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Η προσφυγή έχει ως αντικείμενο την ακύρωση της αποφάσεως της Επιτροπής C(2005) 4634 τελικό της 30ής Νοεμβρίου 2005 επί της υποθέσεως COMP/F/38.354 — Βιομηχανικοί σάκοι. Με την προσβαλλόμενη απόφαση η Επιτροπή έκρινε ότι η προσφεύγουσα, μεταξύ άλλων επιχειρήσεων, παρέβη το άρθρο 81 ΕΚ, συμμετέχοντας, κατά την περίοδο 1991-2002, σε συμφωνίες και εναρμονισμένες πρακτικές στον τομέα των πλαστικών βιομηχανικών σάκων στη Γερμανία, το Βέλγιο, τις Κάτω Χώρες, το Λουξεμβούργο, την Ισπανία και τη Γαλλία. Λόγω των παραβάσεων αυτών, η Επιτροπή επέβαλε πρόστιμο στην προσφεύγουσα ως υπεύθυνη αλληλεγγύως και εις ολόκληρον με την εταιρία Armando Álvarez, S.A.

Προς στήριξη των ισχυρισμών της, η προσφεύγουσα προβάλλει τους κάτωθι λόγους ακυρώσεως:

- Εσφαλμένη εκτίμηση εκ μέρους της Επιτροπής των πραγματικών περιστατικών σε σχέση με την έκταση της συμπεριφοράς της προσφεύγουσας, το εύρος των διγόμενων αγορών του προϊόντος και των αγορών ανά γεωγραφική ζώνη, καθώς και των ποσοστών της αγοράς που χρησιμοποιήθηκαν ως βάση για τον υπολογισμό του προστίμου.
- Παράβαση του άρθρου 81 ΕΚ, παράγραφος 1, και της αρχής της ασφάλειας δικαίου, λόγω εσφαλμένου χαρακτηρισμού της παραβάσεως ως «ενιαίας και συνεχιζόμενης» και λόγω εσφαλμένου καθορισμού της ευθύνης που υπέχουν οι εταιρίες στις οποίες επιβλήθηκαν οι κυρώσεις.
- Επικουρικός, παράβαση του άρθρου 81, παράγραφος 1, και παραβίαση των αρχών της ασφάλειας δικαίου και της ίσης μεταχειρίσεως, λόγω εσφαλμένου χαρακτηρισμού της παραβάσεως ως «ενιαίας και συνεχιζόμενης» όσον αφορά την προσφεύγουσα, λόγω του εσφαλμένου προσδιορισμού της ατομικής ευθύνης που υπέχει και λόγω της δυσμενούς διακρίσεως εις βάρος της προσφεύγουσας έναντι της εταιρίας Stempheer B.V., η οποία, κατά την Επιτροπή, συμμετείχε επίσης στην εν λόγω παράβαση.
- Παράβαση του άρθρου 15, παράγραφος 2, του κανονισμού 17/1962 ⁽¹⁾ και των οδηγιών περί υπολογισμού των προστίμων λόγω προδήλου σφάλματος κατά τον υπολογισμό του επιβληθέντος στην προσφεύγουσα προστίμου και πρόδηλη παραβίαση των αρχών της ίσης μεταχειρίσεως και της αναλογικότητας κατά τον υπολογισμό του ποσού τους.

⁽¹⁾ ΕΟΚ Συμβούλιο: Κανονισμός αριθ. 17: Πρώτος κανονισμός εφαρμογής των άρθρων 85 και 86 της συνθήκης (ΕΛΛ. ειδ. έκδ. 08/001, σ. 25)

Προσφυγή της 3ης Μαρτίου 2006 — Budapesti Erőmű κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-80/06)

(2006/C 108/46)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Budapesti Erőmű «Zártkörűen Működő Részvénytársaság» (Βουδαπέστη, Ουγγαρία) [Εκπρόσωπος(οι): M. Powell, Solicitor, C. Arhold, K. Struckmann, lawyers]

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής, της 9ης Νοεμβρίου 2005, περί κινήσεως της τυπικής διαδικασίας ελέγχου στην υπόθεση που αφορά την κρατική ενίσχυση C 41/2005 (πρώην NN 49/2005) — Λανθάνον κόστος στην Ουγγαρία, ή, εναλλακτικώς, να ακυρώσει την εν λόγω απόφαση στο μέτρο που αφορά τις συμφωνίες αγοράς ηλεκτρικής ενέργειας που έχει συνάψει η προσφεύγουσα·
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα της υπό κρίση προσφυγής·
- να διατάξει κάθε άλλο αναγκαίο κατά την κρίση του μέτρο.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα είναι ένας τοπικός φορέας παροχής θέρμανσης και ηλεκτρικής ενέργειας στην Ουγγαρία. Με την προσβαλλόμενη απόφαση, η Επιτροπή αποφάσισε να κινήσει την τυπική διαδικασία ελέγχου της φερόμενης νέας κρατικής ενισχύσεως, η οποία συνίσταται σε μια συμφωνία αγοράς ηλεκτρικής ενέργειας συνηφθείσα μεταξύ συγγενικών φορέων παροχής ηλεκτρικής ενέργειας και της συγγενικής δημόσιας επιχειρήσεως ηλεκτρισμού ⁽¹⁾.

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή δεν ήταν αρμόδια για την έκδοση της προσβαλλομένης αποφάσεως. Κατά την προσφεύγουσα, από το παράρτημα IV, κεφάλαιο 3, τμήμα 1 της Συνθήκης Προσχωρήσεως ⁽²⁾ και από το άρθρο 1, στοιχείο β', του κανονισμού του Συμβουλίου 659/1999 ⁽³⁾ προκύπτει ότι η Επιτροπή είναι αρμόδια μόνον επί μέτρων ενισχύσεως τα οποία ισχύουν και μετά την ημερομηνία προσχωρήσεως ενός νέου κράτους μέλους στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Η προσφεύγουσα υποστηρίζει οι συμφωνίες αγοράς ηλεκτρικής ενέργειας συνηφθήσαν πριν από την προσχώρηση και δεν εξακολουθούν να ισχύουν κατόπιν αυτής.

Η προσφεύγουσα υποστηρίζει, περαιτέρω, ότι η Επιτροπή, κινώντας την τυπική διαδικασία ελέγχου χωρίς να στηρίζει σε αντικειμενικούς λόγους την εκτίμησή της ότι οι συμφωνίες αγοράς ηλεκτρικής ενέργειας περιέχουν στοιχείο κρατικής ενισχύσεως, υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο και σε σφάλμα εκτιμήσεως. Κατά την προσφεύγουσα, η Επιτροπή παρέλειψε να εξετάσει τη φύση των συνθηκών από την προσφεύγουσα συμφωνιών αγοράς ηλεκτρικής ενέργειας υπό το πρίσμα των περιστάσεων που συνέτρεχαν κατά τον χρόνο συνάψεώς τους και προέβη σε εσφαλμένη εκτίμηση των όρων οικονομικό πλεονέκτημα, στρέβλωση του ανταγωνισμού και αντίκτυπος στο εμπόριο, υπό την έννοια του άρθρου 87, παράγραφος 1, ΕΚ.

Η προσφεύγουσα υποστηρίζει, επίσης, ότι η Επιτροπή κακώς έκρινε ότι οι συμφωνίες αγοράς ηλεκτρικής ενέργειας περιέχουν στοιχείο νέας ενισχύσεως, καθόσον, όταν συνήφθησαν, η συγγκριτική αγορά ηλεκτρικής ενέργειας δεν ήταν ακόμη ανοικτή.

Τέλος, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η αιτιολογία της προσβαλλόμενης αποφάσεως δεν είναι προσήκουσα.

(¹) Κρατική ενίσχυση — Ουγγαρία — Κρατική ενίσχυση C 41/2005 (πρώην NN 49/2005) — Λανθάνον κόστος στην Ουγγαρία — Ανακοίνωση για δημοσίευση με γνώμονα το άρθρο 88, παράγραφος 2, της Συνθήκης ΕΚ (ΕΕ 2005, C 342, σ. 12).

(²) Πράξη περί των όρων προσχώρησης της Τσεχικής Δημοκρατίας, της Δημοκρατίας της Εσθονίας, της Κυπριακής Δημοκρατίας, της Δημοκρατίας της Λετονίας, της Δημοκρατίας της Λιθουανίας, της Δημοκρατίας της Ουγγαρίας, της Δημοκρατίας της Μάλτας, της Δημοκρατίας της Πολωνίας, της Δημοκρατίας της Σλοβενίας και της Σλοβακικής Δημοκρατίας και των προσαρμογών των Συνθηκών επί των οποίων βασίζεται η Ευρωπαϊκή Ένωση - Παράρτημα IV: Κατάλογος ο οποίος αναφέρεται στο άρθρο 22 της Πράξης Προσχώρησης - 3. Πολιτική ανταγωνισμού.

(³) Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 659/1999 του Συμβουλίου της 22ας Μαρτίου 1999 για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του άρθρου 93 της συνθήκης ΕΚ (ΕΕ L 83, σ. 1).

— να κρίνει ότι η κατάταξη που περιέχεται στο σημείο 2 του παραρτήματος του κανονισμού (ΕΚ) 2171/2005 της Επιτροπής συνιστά στην πραγματικότητα απόφαση, η οποία, καίτοι έχει τη μορφή κανονισμού, αφορά άμεσα και ατομικά την προσφεύγουσα·

— να ακυρώσει τον κανονισμό (ΕΚ) 2171/2005 για την κατάταξη εμπορευμάτων στη Συνδυασμένη Ονοματολογία (ΕΕ L 346, σ. 7), καθόσον κατατάσσει τις έγχρωμες συσκευές οθόνης με διατάξεις υγρών κρυστάλλων που περιγράφονται στο σημείο 2 του πίνακα του παραρτήματος του κανονισμού αυτού στον κωδικό ΣΟ 8528 21 90·

— να κρίνει ότι οι συσκευές οθόνης των τεχνικών προδιαγραφών που περιγράφονται στο σημείο 2 του παραρτήματος του προσβαλλομένου κανονισμού πρέπει να καταταγούν στον κωδικό 8471 της Συνδυασμένης Ονοματολογίας·

— να καταδικάσει την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Ο προσβαλλόμενος κανονισμός κατατάσσει τις έγχρωμες συσκευές οθόνης με διατάξεις υγρών κρυστάλλων (LCD) σε δύο διαφορετικούς κωδικούς της Συνδυασμένης Ονοματολογίας. Η προσφεύγουσα επισημαίνει ότι, καίτοι οι συσκευές που μνημονεύονται στο σημείο 2 του παραρτήματος του προσβαλλομένου κανονισμού (επίδικες συσκευές) δεν προσδιορίζονται ως προϊόν της προσφεύγουσας, τα τεχνικά χαρακτηριστικά και η περιγραφή που περιέχονται στο σημείο αυτό παραπέμπουν αναμφισβήτητα στο προϊόν Apple 20" LCD.

Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι, κατατάσσοντας τις συσκευές 20" LCD υπό τον κωδικό 8528, η Επιτροπή παρέβη τον κανονισμό (ΕΟΚ) 2658/87 του Συμβουλίου, για τη δασμολογική και στατιστική ονοματολογία και το κοινό δασμολόγιο (¹), και υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη κατά την ερμηνεία των κοινοτικών διατάξεων περί δασμολογικής κατατάξεως.

Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι οι επίδικες συσκευές ανταποκρίνονται, σύμφωνα με τον κωδικό 8471, όπως αυτός έχει ερμηνευθεί με τη Σημείωση 5 του Κεφαλαίου 84 της Συνδυασμένης Ονοματολογίας, στα κριτήρια κατατάξεως ως «μονάδων» αυτόματης μηχανής επεξεργασίας πληροφοριών, χρησιμοποιούνται αποκλειστικά ή κυρίως ως αυτόματες μηχανές επεξεργασίας πληροφοριών και, επιπλέον, δεν είναι κατάλληλες για άλλη χρήση πλην της επεξεργασίας πληροφοριών. Κατά την προσφεύγουσα, η κατάταξη υπό τον κωδικό 8528 οφείλεται, ως εκ τούτου, σε πεπλανημένη ερμηνεία των κοινοτικών κανόνων περί δασμολογικής κατατάξεως.

Τέλος, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η αμφισβητούμενη κατάταξη αντιβαίνει άμεσα στην απόφαση του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στην υπόθεση C-11/93, *Siemens Nixdorf* κατά *Hauptzollamt Augsburg*, Συλλογή 1994, σ. I-1945.

(¹) ΕΕ L 256, σ. 1.

Προσφυγή της 14ης Μαρτίου 2006 — Apple Computer International κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(Υπόθεση T-82/06)

(2006/C 108/47)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Apple Computer International (Cork, Ιρλανδία)
[Εκπρόσωποι: G. Breen, solicitor, P. Sreenan, SC, B. Quigley, BL]

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

Προσφυγή της 13ης Μαρτίου 2006 — Onderlinge Waarborgmaatschappij Azivo Algemeen Ziekenfonds De Volharding κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-84/06)

(2006/C 108/48)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Onderlinge Waarborgmaatschappij Azivo Algemeen Ziekenfonds De Volharding U.A. (Χάγη, Κάτω Χώρες)
[εκπρόσωποι: G. van der Wal και T. Boesman, advocaten]

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής της 3ης Μαΐου 2005 στις υποθέσεις N 541/2004 και N 542/2004·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα είναι ένας φορέας ιατροφαρμακευτικής ασφαλίσεως ο οποίος έχει περί τους 150.000 ασφαλισμένους. Οι ασφαλισμένοι αυτοί έχουν εν γένει μεγαλύτερη ανάγκη ιατροφαρμακευτικής περιδάλψεως απ' ό,τι ο μέσος ασφαλισμένος στις Κάτω Χώρες, οπότε η προσφεύγουσα εδώ και πολλά χρόνια έχει πιο αρνητικά αποτελέσματα απ' ό,τι οι άλλοι φορείς ιατροφαρμακευτικής ασφαλίσεως. Κατά την προσφεύγουσα, τα αρνητικά αποτελέσματα οφείλονται σε ελλείψεις στο σύστημα αντισταθμίσεως.

Με την προσφυγή της, η προσφεύγουσα βάλλει κατά της αποφάσεως της Επιτροπής⁽¹⁾ να εγκρίνει στο πλαίσιο των άρθρων 87 ΕΚ και 88 ΕΚ τις κρατικές ενισχύσεις που της ανακοινώθηκαν από τις Κάτω Χώρες σχετικά με το νέο σύστημα ιατροφαρμακευτικής ασφαλίσεως. Οι ενισχύσεις αυτές αφορούν την παρακράτηση αποθεματικών από τα επικουρικά ταμεία ιατροφαρμακευτικής ασφαλίσεως και το σύστημα αντισταθμίσεως των κινδύνων⁽²⁾.

Κατά την προσφεύγουσα, η Επιτροπή υπέπεσε σε σφάλματα εκτιμήσεως σχετικά με τη λειτουργία του συστήματος αντισταθμίσεως των κινδύνων και προέβη συναφώς σε ανεπρκή έρευνα. Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι έτσι η προσβαλλόμενη απόφαση αντίκειται στο άρθρο 86, παράγραφος 2, ΕΚ και είναι αιτιολογημένη με ακατανόητο, ή τουλάχιστον ανεπρκή, τρόπο.

Κατά την προσφεύγουσα, η Επιτροπή κακώς ενέκρινε βάσει του άρθρου 86, παράγραφος 2, ΕΚ το σύστημα αντισταθμίσεως των κινδύνων. Λόγω των ελλείψεων του συστήματος αντισταθμίσεως η αντιστάθμιση που χορηγείται σε ορισμένους φορείς ιατροφαρμακευτικής ασφαλίσεως είναι μεγαλύτερη από το αναγκαίο μέτρο για την κάλυψη του κόστους της παροχής μιας δημόσιας υπηρεσίας, ενώ λόγω των ατελειών η αντιστάθμιση που χορηγείται σε άλλους φορείς ιατροφαρμακευτικής περιδάλψεως είναι ανεπρκής.

Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται επιπλέον ότι η Επιτροπή, λόγω της πολυπλοκότητας των κρατικών ενισχύσεων που της ανακοινώθηκαν, έπρεπε να κινήσει την επίσημη διαδικασία έρευνας του άρθρου 88, παράγραφος 2, ΕΚ. Συγκεκριμένα, κατά την προκαταρκτική εξέταση του άρθρου 88, παράγραφος 3, ΕΚ η Επιτροπή, λόγω του ότι δεν διέθετε επαρκή πληροφοριακά στοιχεία, είχε σοβαρές δυσκολίες να καθορίσει αν οι κρατικές ενισχύσεις είναι συμβατές με την κοινή αγορά.

Τέλος, η προσφεύγουσα θεωρεί ότι η Επιτροπή, όταν εξέδωσε την προσβαλλόμενη απόφαση, κακώς δεν έλαβε υπόψη το γεγονός ότι το νέο ολλανδικό σύστημα ιατροφαρμακευτικής ασφαλίσεως είναι ασύμβατο με την οδηγία για την πρωτασφάλιση εκτός της ασφάλειας ζωής⁽³⁾, καθώς και με τα άρθρα 43 ΕΚ και 49 ΕΚ. Στο πλαίσιο αυτό, η προσφεύγουσα επικαλείται ειδικότερα τις διατάξεις του νέου συστήματος ιατροφαρμακευτικής ασφαλίσεως οι οποίες αφορούν την απαγόρευση καθορισμού διαφορετικών ασφαλιστρων, την υποχρέωση αποδοχής και το σύστημα αντισταθμίσεως των κινδύνων. Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται επιπλέον ότι η Επιτροπή κακώς και σε αντίθεση με το άρθρο 253 ΕΚ δεν εξήγησε γιατί θεωρεί ότι η τρίτη οδηγία για την πρωτασφάλιση εκτός της ασφάλειας ζωής και τα άρθρα 43 ΕΚ και 49 ΕΚ, σε συνδυασμό με τα άρθρα 87 ΕΚ και 86, παράγραφος 2, ΕΚ δεν αντιτίθενται στις ανακοινωθείσες κρατικές ενισχύσεις.

⁽¹⁾ ΕΕ 2005, C 324, σ. 30.

⁽²⁾ Κρατικές ενισχύσεις N 541/2004 και N 542/2004.

⁽³⁾ Οδηγία 92/49/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 18ης Ιουνίου 1992, για τον συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων που αφορούν την πρωτασφάλιση, εκτός της ασφάλειας ζωής, και για την τροποποίηση των οδηγιών 73/239/ΕΟΚ και 88/357/ΕΟΚ (τρίτη οδηγία για την πρωτασφάλιση εκτός της ασφάλειας ζωής) (ΕΕ L 228, σ. 1).

Προσφυγή της 14ης Μαρτίου 2006 — L'Oréal κατά ΓΕΕΑ

(Υπόθεση T-87/06)

(2006/C 108/49)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: L'Oréal S.A. (Παρίσι, Γαλλία) [εκπρόσωπος: X. Buffet Delmas d'Autane, δικηγόρος]

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Revlon (Suisse) S.A. (Schlieren, Ελβετία).

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την από 9 Ιανουαρίου 2006 απόφαση του τετάρτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ επί της προσφυγής R 216/2003-4, που αφορά τη διαδικασία ανακοπής B 216087 (αίτηση κοινοτικού σήματος αριθ. 1 011 626),
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στο σύνολο των εξόδων όλων των φάσεων της παρούσας υπόθεσης (ειδικότερα, στα έξοδα της αρχικής προσφυγής ενώπιον του τμήματος προσφυγών και σε εκείνα της προσφυγής ενώπιον του Πρωτοδικείου).

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Αιτών την καταχώριση κοινοτικού σήματος: Η προσφεύγουσα

Σήμα προς καταχώριση: Το λεκτικό σήμα «FLEXI DESIGN» για εμπορεύματα της κλάσης 3 — αίτηση αριθ. 1 011 626

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου: Revlon (Suisse) S.A.

Αντιταχθέν δικαίωμα επί σήματος ή σημείου: Το εθνικό λεκτικό σήμα «FLEX» για εμπορεύματα των κλάσεων 3 και 34

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Η ανακοπή έγινε δεκτή για όλα τα εμπορεύματα για τα οποία ασκήθηκε

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής

Λόγοι ακυρώσεως: Παράβαση των άρθρων 15 και 43, παράγραφος 2, του κανονισμού 40/94 του Συμβουλίου, επειδή τα αποδεικτικά στοιχεία που προσκόμισε η Revlon (Suisse) S.A. δεν μπορούν να θεωρηθούν ως έγκυρη απόδειξη της ουσιαστικής χρήσης του λεκτικού σήματος «FLEX» κατά την κρίσιμη περίοδο ούτε στο Ηνωμένο Βασίλειο ούτε στη Γαλλία.

Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού, διότι δεν υφίσταται ομοιότητα μεταξύ των επίμαχων σημάτων, οπότε δεν υπάρχει κίνδυνος σύγχυσης.

Προσφυγή της 17ης Μαρτίου 2006 — Dorel Juvenile Group κατά ΓΕΕΑ

(Υπόθεση T-88/06)

(2006/C 108/50)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Dorel Juvenile Group (Canton, ΗΠΑ) [Εκπρόσωπος: Gesa Simon, δικηγόρος]

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση του δεύτερου τμήματος προσφυγών της 11ης Ιανουαρίου 2006 (υπόθεση R 616/2004-2) και
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Σήμα προς καταχώριση: το λεκτικό σήμα «SAFETY 1st» για προϊόντα των κλάσεων 12, 20, 21 και 28 — αίτηση αριθ. 2 258 697

Απόφαση του εξεταστή: απόρριψη της αιτήσεως

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: απόρριψη της προσφυγής

Λόγοι ακυρώσεως: Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94 του Συμβουλίου, διότι το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση διαθέτει διακριτικό χαρακτήρα όσον αφορά τα αγαθά ως προς τα οποία ζητείται η καταχώρισή του.

Προσφυγή της 20ής Μαρτίου 2006 — TOMORROW FOCUS κατά ΓΕΕΑ

(Υπόθεση T-90/06)

(2006/C 108/51)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: TOMORROW FOCUS AG (Μόναχο, Γερμανία) (εκπρόσωπος: U. Gürtler, Rechtsanwalt).

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ)

Αντίδικος στη διαδικασία ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Information Builders (Netherlands) B.V. (Amstelveen, Ολλανδία)

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΑ της 17ης Ιανουαρίου 2006 (διαδικασία R116/2005-1), καθόσον με την απόφαση αυτή απορρίφθηκε η υπ' αριθμ. 002382455 αίτηση καταχωρίσεως του κοινοτικού σήματος «Tomorrow Focus»
- να μεταρρυθμίσει την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΑ της 17ης Ιανουαρίου 2006 (διαδικασία R116/2005-1), ώστε το κοινοτικό σήμα «Tomorrow Focus» του οποίου ζητείται η καταχώριση να καλύπτει τα προϊόντα «computers and data processing apparatus», καθώς και τις υπηρεσίες «computer programming and design of computer programs (computer software); maintenance and upgrading of computer programs, and on-line upgrading services»
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα της διαδικασίας.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Αιτών την καταχώριση κοινοτικού σήματος: η προσφεύγουσα

Σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση: το λεκτικό σήμα «Tomorrow Focus» για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 9, 16, 35, 38, 41 και 42 (Αίτηση καταχωρίσεως υπ' αριθμ. 2382455)

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου: Information Builders (Netherlands) B.V.

Αντιταχθέν σήμα ή σημείο: το εικονιστικό σήμα «Focus» για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 9, 16 και 42 (κοινοτικό σήμα υπ' αριθμ. 68585)

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: δεκτή η ανακοπή και απόρριψη της αιτήσεως καταχωρίσεως για τις κλάσεις 9 και 42

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: ακύρωση της προσβληθείσας αποφάσεως, απόρριψη της αιτήσεως καταχωρίσεως για ορισμένα προϊόντα και υπηρεσίες της κλάσεως 9 και 42, καθώς και απόρριψη της ανακοπής κατά τα λοιπά

Προβαλλόμενοι λόγοι ακυρώσεως: παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 ⁽¹⁾, καθόσον δεν υφίσταται κίνδυνος συγχύσεως μεταξύ των αντιπαρατιθέμενων σημάτων

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 11, σ.

Προσφυγή της 17ης Μαρτίου 2006 «ΤΣΑΚΙΡΗΣ-ΜΑΛΛΑΣ Α.Ε.*/ΓΕΕΑ

(Υπόθεση T-96/06)

(2006/C 108/52)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η Ελληνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: «ΤΣΑΚΙΡΗΣ-ΜΑΛΛΑΣ Α.Ε.» (Αργυρούπολη Αττικής, Ελλάς) [Εκπρόσωπος: Χαράλαμπος Σαμαράς, δικηγόρος]

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: «LATE EDITIONS LIMITED» (Leighton Buzzard, Ηνωμένο Βασίλειο).

Αιτήματα της προσφεύγουσας

— Να ακυρωθεί η απόφαση της 11ης Ιανουαρίου 2006 του 2ου Τμήματος Προσφυγών στην υπόθεση R 1127/2004-2.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Αιτών την καταχώριση κοινοτικού σήματος: Η προσφεύγουσα

Σήμα προς καταχώριση: Το εικονιστικό σήμα exē για προϊόντα των κλάσεων 18 και 25 — αίτηση αριθ. 2 190 015

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου: «LATE EDITIONS LIMITED»

Αντιταχθέν δικαίωμα επί σήματος ή σημείου: Εθνικό σήμα EXE για προϊόντα της κλάσεως 25

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Δεκτή η ανακοπή για μέρος των προϊόντων

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απορρίπτεται η προσφυγή.

Λόγοι ακυρώσεως: Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1 β, του Κανονισμού 40/94 του Συμβουλίου

Διάταξη του Πρωτοδικείου της 15ης Μαρτίου 2006 — Aries Meca κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-275/04) ⁽¹⁾

(2006/C 108/53)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Ο πρόεδρος του τρίτου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ ΕΕ C 262 της 23.10.2004

Διάταξη του Πρωτοδικείου της 10ης Μαρτίου 2006 — Success-Marketing κατά (ΓΕΕΑ)

(Υπόθεση T-506/04) ⁽¹⁾

(2006/C 108/54)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Ο πρόεδρος του πέμπτου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ ΕΕ C 193 της 6.8.2005.

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης αριθ. 1/2006

Ληφθείσα κατά τη σύσκεψη της ολομελείας της 15ης Φεβρουαρίου 2006

περί των κριτηρίων αναθέσεως των υποθέσεων στα τμήματα

(προς δημοσίευση στην ΕΕ)

(2006/C 108/55)

Με την απόφαση 2005/C 322/09 της 30ής Νοεμβρίου 2005, περί των κριτηρίων αναθέσεως των υποθέσεων στα τμήματα (ΕΕ 2005, C 322, σ. 17), το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης αποφάσισε να αναθέτει ορισμένο αριθμό υποθέσεων στο τρίτο τμήμα, ανεξάρτητα από τον σχετικό κάθε φορά τομέα, με βάση μια πάγια συχνότητα, προσδιοριζόμενη από την ολομέλεια.

Κατά τη σύσκεψη της ολομελείας της 15ης Φεβρουαρίου 2006 η συχνότητα αυτή ορίστηκε να είναι μία φορά κάθε έβδομη υπόθεση, ανάλογα με τον αριθμό πινακίου των νεοεισαγομένων υποθέσεων, όπου ο σχετικός κατάλογος αρχίζει με την το πρώτον εισαγόμενη ενώπιον του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης υπόθεση, ήτοι την υπόθεση F-118/05.

Όπως σημείωσε η προαναφερθείσα απόφαση, παρέκκλιση από την ανωτέρω συχνότητα επιτρέπεται για λόγους συναφείας, καθώς και προς εξασφάλιση της ισομερούς και ευλόγως διαφοροποιημένης κατανομής του όγκου εργασίας στο πλαίσιο του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης.

Λουξεμβούργο, 15 Φεβρουαρίου 2006

Η Γραμματέας
W. HAKENBERGΟ Πρόεδρος
P. MAHONEY

Προσφυγή της 20ής Φεβρουαρίου 2006 — Semeraro κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-19/06)

(2006/C 108/56)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Maria Magdalena Semeraro (Βρυξέλλες, Βέλγιο)
[Εκπρόσωπος: L. Vogel, avocat]

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

- να ακυρώσει την απόφαση της Αρμόδιας για τους διορισμούς αρχής (ΑΔΑ) της 8ης Νοεμβρίου 2005, με την οποία απορρίφθηκε η από 12 Αυγούστου 2005 διοικητική ένσταση της προσφεύγουσας κατά της εκθέσεως αξιολογήσεώς της για το έτος 2004·
- αν παραστεί ανάγκη, να ακυρωθεί επίσης η εν λόγω έκθεση·
- να καταδικαστεί η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα, υπάλληλος της Επιτροπής προαχθείσα σε βαθμό C*6 στις 30 Νοεμβρίου 2004, έλαβε, στο πλαίσιο της περιόδου αξιολογήσεως 2004, πολύ λιγότερα μόρια αξιολογήσεως σε σχέση με τα προηγούμενα έτη.

Μετά την απόρριψη της σχετικής διοικητικής ενστάσεώς της, η προσφεύγουσα άσκησε την υπό κρίση προσφυγή, με την οποία προβάλλει τρεις λόγους.

Ο πρώτος λόγος αντλείται από παράβαση του άρθρου 25 του ΚΥΚ και του άρθρου 9, παράγραφος 7, των γενικών διατάξεων εφαρμογής του άρθρου 43 του ΚΥΚ (ΓΔΕ). Ειδικότερα, ο δευτεροβάθμιος βαθμολογητής διατήρησε αμετάβλητη την έκθεση αξιολογήσεως, χωρίς να απαντήσει με συγκεκριμένα και εξατομικευμένα στοιχεία στις αντιρρήσεις και παρατηρήσεις της επιτροπής ίσης εκπροσώπησης για τις εκθέσεις αξιολογήσεως.

Ο δεύτερος λόγος αντλείται από παράβαση του άρθρου 43 του ΚΥΚ, του άρθρου 1, παράγραφος 2, των ΓΔΕ, από παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας και της αρχής της απαγορεύσεως των διακρίσεων, καθώς και από πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως. Αφενός, η μείωση του αριθμού των μορίων αξιολογήσεως για την περίοδο 2004 δεν συνάδει με το γεγονός ότι οι αναλυτικές εκτιμήσεις που παρασχέθηκαν συμπίπτουν με εκείνες των προηγούμενων ετών. Αφετέρου, οι διευκρινίσεις της διοικήσεως ότι η μείωση του αριθμού των μορίων εξηγείται από την προαγωγή την οποία έλαβε η προσφεύγουσα στο τέλος του 2004 δεν ασκεί καμία επιρροή.

Ο τρίτος λόγος προσφυγής αντλείται από παράβαση του άρθρου 25 του ΚΥΚ, του άρθρου 10, παράγραφος 3, του παραρτήματος XIII του ΚΥΚ και του άρθρου 9, παράγραφος 7, των ΓΔΕ, καθώς και από πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως. Ειδικότερα, ούτε ο βαθμολογητής, ούτε ο αρμόδιος για την επικύρωση, ούτε ο δευτεροβάθμιος βαθμολογητής δεν αιτιολόγησαν επαρκώς την αρνητική τους απάντηση στο ερώτημα αν η προσφεύγουσα ήταν ικανή να αναλάβει καθήκοντα κατηγορίας B*.

Προσφυγή της 22ας Φεβρουαρίου 2006 –De Luca κατά Επιτροπής**(Υπόθεση F-20/06)**

(2006/C 108/57)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Patrizia De Luca (Βρυξέλλες, Βέλγιο) [Εκπρόσωποι: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis, E. Marchal, δικηγόροι]

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

- να κηρύξει παράνομο το άρθρο 12 του Παραρτήματος XIII του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως·
- να ακυρώσει την απόφαση της αρμόδιας για τους διορισμούς αρχής (ΑΔΑ) της 23ης Φεβρουαρίου 2005, περί διορισμού της προσφεύγουσας σε θέση υπαλλήλου διοικήσεως στη ΓΔ «Δικαιοσύνη, ελευθερία και ασφάλεια», Διεύθυνση «Civil justice, rights and citizenship», μονάδα «Civil justice», καθόσον ορίζει ότι η προσφεύγουσα κατατάσσεται στον βαθμό Α*9, κλιμάκιο 2, με αρχαιότητα στο κλιμάκιο από 1ης Φεβρουαρίου 2005·
- να καταδικάσει την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Μόνιμη υπάλληλος βαθμού Α6 (νυν Α*10), η προσφεύγουσα διορίστηκε, μετά την έναρξη της ισχύος του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) 723/2004 του Συμβουλίου, της 22ας Μαρτίου 2004, για την τροποποίηση του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης των υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και του καθεστώτος που εφαρμόζεται στο λοιπό προσωπικό των Κοινοτήτων αυτών⁽¹⁾, σε θέση υπαλλήλου διοικήσεως, ως επιτυχούσα στον διαγωνισμό COM/A/11/01, η προκήρυξη του οποίου είχε δημοσιευθεί το 2001. Κατ' εφαρμογήν του άρθρου 12 του παραρτήματος XIII του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως (ΚΥΚ), κατετάγη στον βαθμό Α*9.

Η προσφεύγουσα υποστηρίζει, καταρχάς, ότι η προσβαλλόμενη απόφαση συνιστά υποβιβασμό κατά βαθμό, κατά παράβαση του πλαισίου νομιμότητας που αποτελεί η προκήρυξη διαγωνισμού στον οποίο επέτυχε καθώς και προσβολή των προσδοκιών της όσον αφορά την εξέλιξη της σταδιοδρομίας της. Επικαλείται επίσης παράβαση των άρθρων 4, 5, 29 και 31 του ΚΥΚ καθώς και παραβίαση των αρχών της χρηστής διοικήσεως και της αναλογικότητας.

Κατά την προσφεύγουσα, η εν λόγω απόφαση συνιστά, εξάλλου, παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως και της αρχής της απαγορεύσεως των διακρίσεων. Συγκεκριμένα, αφενός, οι κατατάξεις των επιτυχόντων στον ίδιο διαγωνισμό ή σε διαγωνισμούς του αυτού επιπέδου έγιναν σε διαφορετικά επίπεδα αναλόγως του αν η

πρόσληψη πραγματοποιήθηκε σε ημερομηνία προγενέστερη ή μεταγενέστερη της έναρξης της ισχύος του κανονισμού 723/2004. Αφετέρου, η αρχαιότητα της προσφεύγουσας στο κλιμάκιο καθορίστηκε χωρίς να ληφθεί υπόψη η αρχαιότητα την οποία είχε αποκτήσει ως μόνιμη υπάλληλος του βαθμού Α*10, κατά παράβαση των κανόνων που ισχύουν, μεταξύ άλλων, για τον διορισμό ενός εκτάκτου υπαλλήλου ως μόνιμου υπαλλήλου.

Τέλος, η προσφεύγουσα επικαλείται την αρχή της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, στο μέτρο που μπορούσε να αναμένει ότι θα διοριζόταν στον βαθμό που μνημονεύταν στην προκήρυξη του διαγωνισμού.

(¹) ΕΕΕΕ L 124, της 27.04.2004, σ. 1.

Προσφυγή-αγωγή της 2ας Μαρτίου 2006 — Da Silva κατά Επιτροπής**(Υπόθεση F-21/06)**

(2006/C 108/58)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: Joao Da Silva (Βρυξέλλες, Βέλγιο) [εκπρόσωποι: G. Vandersanden και L. Levi, δικηγόροι]

Καθής-εναγομένη: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα του προσφεύγοντος-ενάγοντος

Ο προσφεύγων-ενάγων (στο εξής: προσφεύγων) ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

- να κρίνει την προσφυγή-αγωγή (στο εξής: προσφυγή) παραδεκτή και βάσιμη, συμπεριλαμβανομένης της ενστάσεως ελλείψεως νομιμότητας την οποία περιέχει·
- να ακυρώσει την κατάταξη του προσφεύγοντος στον βαθμό Α*14, κλιμάκιο 2, η οποία περιέχεται στην απόφαση της 18ης Μαΐου 2005 περί διορισμού του προσφεύγοντος ως διευθυντή·
- να αποκαταστήσει τον προσφεύγοντα στον βαθμό και στο κλιμάκιο στο οποίο έπρεπε κανονικά να καταταγεί (ή στο ισοδύναμό του σύμφωνα με την κατάταξη που θεσπίστηκε από τον νέο Κανονισμό Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων — στο εξής: ΚΥΚ), σύμφωνα με τις διατάξεις της ανακοινώσεως κενής θέσεως, που δημοσιεύθηκε στις 7 Νοεμβρίου 2003, δυνάμει του άρθρου 29, παράγραφος 2, του ΚΥΚ (ανακοίνωση κενής θέσεως διευθυντή βαθμού Α2)·

- να αποκαταστήσει πλήρως την επαγγελματική εξέλιξη του προσφεύγοντος αναδρομικά από την ημερομηνία της κατατάξεώς του στον τροποποιηθέντα βαθμό και κλιμάκιο, συμπεριλαμβανομένης της καταβολής τόκων υπερημερίας·
- να καταδικάσει την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Στις 7 Νοεμβρίου 2003, η Επιτροπή προέβη στη δημοσίευση θέσεως διευθυντή βαθμού A2, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 29, παράγραφος 2, του ΚΥΚ. Ο προσφεύγων, προϊστάμενος διοικητικής μονάδας με βαθμό A3, κλιμάκιο 7, ο οποίος κατείχε προσωρινώς την εν λόγω θέση, αποφάσισε να υποβάλει υποψηφιότητα.

Με απόφαση της 18ης Μαΐου 2005, ο προσφεύγων διορίστηκε στην κενή θέση και κατατάχθηκε στον βαθμό A*14, κλιμάκιο 2, με ημερομηνία ενάρξεως ισχύος τις 16 Σεπτεμβρίου 2004.

Με την προσφυγή του, ο προσφεύγων προβάλλει ότι η ως άνω κατάταξη είναι χαμηλότερη από την κατάταξη στον βαθμό A2, νυν A*15, που εμφανίζεται στην ανακοίνωση κενής θέσεως. Επιπλέον, η ως άνω κατάταξη είναι, επίσης, χαμηλότερη από εκείνη που είχε ο προσφεύγων πριν από τον διορισμό του στη θέση του διευθυντή, όταν ήταν προϊστάμενος διοικητικής μονάδας. Το αποτέλεσμα αυτό δεν συνάδει με το γεγονός ότι η θέση του διευθυντή περιλαμβάνει υψηλότερα καθήκοντα και ευθύνες.

Ο προσφεύγων εκτιμά ότι η κατάταξή του παραβαίνει τα άρθρα 2, παράγραφος 1, και 5, παράγραφος 5, του παραρτήματος XIII του ΚΥΚ. Επίσης, έχουν παραβιασθεί πολλές αρχές του δικαίου: η αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων, η αρχή της ισοδυναμίας της θέσεως απασχολήσεως και του βαθμού, η οποία έχει διατυπωθεί ως βασική αρχή που διασφαλίζει την ίση μεταχείριση των υπαλλήλων στο άρθρο 7, παράγραφος 1, οι αρχές της μη αναδρομικής ισχύος, της ασφαλείας δικαίου και της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης καθώς και οι αρχές της χρηστής διοικήσεως και της αρωγής. Επιπλέον, υφίσταται προσβολή του δικαιώματος επαγγελματικής εξελίξεως και του συμφέροντος της υπηρεσίας.

Επικουρικός, ο προσφεύγων προβάλλει ότι το άρθρο 12, παράγραφος 3, του παραρτήματος XIII του ΚΥΚ στερείται νομιμότητας.

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Οι προσφεύγοντες-ενάγοντες ζητούν από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

- να ακυρώσει τη ρητή απόφαση της 14ης Νοεμβρίου 2005, με την οποία το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο αρνήθηκε να παράσχει στους προσφεύγοντες την αρωγή που προβλέπεται στο άρθρο 24 του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως (ΚΥΚ)
- να υποχρεώσει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο να αποκαταστήσει πλήρως τη ζημία που οι προσφεύγοντες-ενάγοντες υπέστησαν εκ του γεγονότος αυτού
- να καταδικάσει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Οι προσφεύγοντες-ενάγοντες, όλοι τους μόνιμοι ή έκτακτοι υπάλληλοι του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, είχαν ζητήσει τη μεταφορά των κτηθέντων στο Βέλγιο συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων τους στο κοινοτικό σύστημα, σύμφωνα με τις διατάξεις βελγικού νόμου του 1991. Το 2003 το Βέλγιο θέσπισε νέο νόμο ο οποίος, κατά τους προσφεύγοντες-ενάγοντες, προβλέπει ευνοϊκότερους όρους για νέες μεταφορές αυτού του είδους. Ωστόσο, οι προσφεύγοντες-ενάγοντες, δεδομένου ότι είχαν ήδη μεταφέρει τα δικαιώματά τους, δεν μπορούσαν να επωφεληθούν από τις διατάξεις του νόμου 2003.

Ως εκ τούτου, οι προσφεύγοντες-ενάγοντες υπέβαλαν αίτηση με την οποία ζήτησαν αρωγή βάσει του άρθρου 24 του ΚΥΚ. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το οποίο δεν είχε πρόθεση να παράσχει αρωγή στους μόνιμους ή έκτακτους υπαλλήλους όσον αφορά τις εν λόγω μεταφορές, απέρριψε την αίτησή τους με απόφαση της 14ης Νοεμβρίου 2005.

Με την προσφυγή-αγωγή τους, οι ενδιαφερόμενοι βάλλουν κατά της αποφάσεως αυτής, την οποία χαρακτηρίζουν ως άρνηση αρωγής αντίθετη στο άρθρο 24 του ΚΥΚ. Πέραν του τελευταίου αυτού άρθρου, οι προσφεύγοντες-ενάγοντες επικαλούνται επίσης, προς στήριξη των αιτημάτων τους, παράβαση του καθήκοντος αρωγής, παραβίαση της αρχής της απαγορεύσεως των διακρίσεων και της απαγορεύσεως αυθαιρέτων ενεργειών, παράβαση της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως, της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης και του κανόνα «patere legem quam ipse fecisti», καθώς και κατάχρηση εξουσίας.

Προσφυγή-αγωγή της 6ης Μαρτίου 2006 — Vienne κ.λπ. κατά Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

(Υπόθεση F-22/06)

(2006/C 108/59)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες-ενάγοντες: Philippe Vienne κ.λπ. (Bascharage, Λουξεμβούργο) [Εκπρόσωποι: G. Bounéou και F. Frabetti, δικηγόροι]

Καθού: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Προσφυγή της 3ης Μαρτίου 2006 — Abad-Villanueva κ.λπ. κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-23/06)

(2006/C 108/60)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες: Roberto Abad-Villanueva κ.λπ. [εκπρόσωποι: T. Bontinck και J. Feld, δικηγόροι]

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα των προσφευγόντων

Οι προσφεύγοντες ζητούν από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

- να ακυρώσει τις αποφάσεις με τις οποίες κοινοποιήθηκε στους προσφεύγοντες η μετάταξή τους στην ανώτερη κατηγορία, καθόσον οι εν λόγω αποφάσεις κατατάσσουν τους προσφεύγοντες σε κατώτερο βαθμό από αυτόν στον οποίο έπρεπε να καταταγούν κατ' εφαρμογήν των διατάξεων του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (στο εξής: ΚΥΚ), διατηρούν τον συντελεστή πολλαπλασιασμού και καταργούν τα μόρια προαγωγής που είχαν λάβει οι προσφεύγοντες·
- να διαπιστώσει την έλλειψη νομιμότητας του άρθρου 12 του παραρτήματος XIII του ΚΥΚ·
- να καταδικάσει την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Όλοι οι προσφεύγοντες είναι επιτυχόντες στους εσωτερικούς διαγωνισμούς μετατάξεως στην ανώτερη κατηγορία COM/PA/04 και COM/PB/04, των οποίων οι προκηρύξεις δημοσιεύθηκαν πριν από την ημερομηνία ενάρξεως ισχύος του νέου ΚΥΚ. Μετά την ημερομηνία αυτή, οι προσφεύγοντες διορίστηκαν από την καθής σε κατηγορία ανώτερη από την προηγούμενη, αλλά διατήρησαν τους βαθμούς, τα κλιμάκια και τους συντελεστές πολλαπλασιασμού που είχαν προηγουμένως. Αντιθέτως, τα μόρια προαγωγής των προσφευγόντων μηδενίστηκαν.

Με την προσφυγή τους, οι προσφεύγοντες προβάλλουν, κατ' αρχάς, ότι οι αποφάσεις περί διορισμού παραβαίνουν τα άρθρα 31 και 62 του ΚΥΚ, καθώς και τα άρθρα 2, παράγραφοι 1 και 2, και 5, παράγραφος 2, του παραρτήματος XIII του ΚΥΚ, κατά το μέτρο που, δυνάμει των εν λόγω διατάξεων, έπρεπε να καταταγούν σε ανώτερο βαθμό. Έτσι, η καθής, αφενός, προσέβαλε το δικαίωμα κάθε υπαλλήλου να προσληφθεί στον βαθμό που προβλέπεται στην προκήρυξη διαγωνισμού και, αφετέρου, εισήγαγε διάκριση εις βάρος των προσφευγόντων σε σχέση με τους επιτυχόντες σε άλλους διαγωνισμούς που παρέχουν πρόσβαση στις ίδιες κατηγορίες.

Επιπλέον, οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι καμία νομική βάση δεν παρέχει τη δυνατότητα στην καθής να συνεχίσει να εφαρμόζει επ' αυτών τους συντελεστές πολλαπλασιασμού που προβλέπονται για τις παλαιότερες κατηγορίες στις οποίες υπάγονταν, ούτε να στερήσει από τους προσφεύγοντες τα μόρια προαγωγής που είχαν στο «μεταφερόμενο άθροισμα» των μορίων τους.

Τέλος, κατά τους προσφεύγοντες, οι προσβαλλόμενες αποφάσεις παραβιάζουν, επίσης, τις αρχές της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, της διατηρήσεως των κεκτημένων δικαιωμάτων και της ίσης μεταχείρισης.

Προσφυγή της 10ης Μαρτίου 2006 — Abarca Montiel κ.λπ. κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-24/06)

(2006/C 108/61)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Sabrina Abarca Montiel κ.λπ. [εκπρόσωπος: L. Vogel, δικηγόρος]

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα των προσφευγουσών

- ακύρωση της αποφάσεως της Εξουσιοδοτημένης για τη Σύναψη Συμβάσεων Προσλήψεως Αρχής, της 21ης Νοεμβρίου 2005, με την οποία απορρίφθηκαν οι διοικητικές ενστάσεις των προσφευγουσών, σε διάφορες ημερομηνίες μεταξύ 26 Ιουλίου 2005 και 17 Αυγούστου 2005, με τις οποίες διατυπώθηκαν επικρίσεις κατά των διοικητικών αποφάσεων με τις οποίες καθορίστηκαν, αντιστοίχως, η κατάταξη και η αμοιβή καθεμιάς από τις προσφεύγουσες καθώς επίσης και κατά του άρθρου 7 της αποφάσεως του Σώματος των Επιτρόπων της 27ης Απριλίου 2005, που περιλαμβάνει τις «Γενικές Εκτελεστικές Διατάξεις σχετικά με τα μεταβατικά μέτρα που εφαρμόζονται επί των υπαλλήλων που απασχολούνται από το Γραφείο Υποδομών των Βρυξελλών στους βρεφονηπιακούς σταθμούς στις Βρυξέλλες» (ΓΕΔ), όπως επίσης και κατά των παραρτημάτων I και II της αποφάσεως αυτής·
- στο μέτρο που παρίσταται ανάγκη, ακύρωση επίσης των αποφάσεων κατά των οποίων στρέφονταν οι προμνημονευθείσες ενστάσεις·
- καταδίκη της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Οι προσφεύγουσες, νυν επί συμβάσει υπάλληλοι υπηρετούσες σε βρεφονηπιακούς σταθμούς στις Βρυξέλλες, ασκούσαν τα ίδια καθήκοντα ήδη πριν από τον διορισμό τους, δυνάμει συμβάσεων εργασίας του βελγικού δικαίου. Οι προσφεύγουσες αμφισβητούν την κατάταξη και την αμοιβή τους, που καθορίστηκαν από την καθής κατά το διορισμό τους ως επί συμβάσει υπαλλήλων.

Με τον πρώτο λόγο της προσφυγής τους, οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται ότι, κατ' εφαρμογήν των ΓΕΔ και των λοιπών διατάξεων των σχετικών με τους επί συμβάσει υπαλλήλους της Επιτροπής, έπρεπε αυτές να καταταγούν στην ομάδα καθηκόντων III αντί της ομάδας καθηκόντων II, και τούτο ενόψει του τίτλου και της αρχαιότητάς τους.

Με τον δεύτερο λόγο τους, οι προσφεύγουσες διαμαρτύρονται, ιδίως, για το ότι δεν έτυχαν της προβλεπόμενης από το άρθρο 6 των ΓΕΔ ελαχίστης αμοιβής.

Με τον τρίτο λόγο τους, οι προσφεύγουσες προβάλλουν παράβαση του άρθρου 2, παράγραφος 2, του Καθεστώτος που εφαρμόζεται επί του Λοιπού Προσωπικού, του Πρωτοκόλλου Συμφωνίας της 22ας Ιανουαρίου 2002 μεταξύ της Επιτροπής και των εκπροσώπων του επί συμβάσει βελγικού δικαίου προσωπικού των βρεφονηπιακών σταθμών, παραβίαση της αρχής της απαγορεύσεως των διακρίσεων καθώς και των γενικών αρχών κοινωνικής προστασίας. Ειδικότερα, κατά τον υπολογισμό της εγγυημένης αμοιβής των προσφευγουσών δεν έπρεπε να ληφθούν υπόψη τα οικογενειακά επιδόματα.

Προσφυγή της 10ης Μαρτίου 2006 — Ider κ.λπ. κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-25/06)

(2006/C 108/62)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Béatrice Ider κ.λπ. [εκπρόσωπος: L. Vogel, δικηγόρος]

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα των προσφευγουσών

- ακύρωση της αποφάσεως της Εξουσιοδοτημένης για τη Σύναψη Συμβάσεων Προσλήψεως Αρχής, της 21ης Νοεμβρίου 2005, με την οποία απορρίφθηκαν οι διοικητικές ενστάσεις των προσφευγουσών, με ημερομηνία 26 Ιουλίου 2005, με τις οποίες αυτές διατύπωσαν επικρίσεις κατά των διοικητικών αποφάσεων με τις οποίες, αντιστοίχως, καθορίστηκε η κατάταξη και η αμοιβή καθεμιάς από τις προσφεύγουσες καθώς επίσης και κατά του άρθρου 8 της αποφάσεως του Σώματος των Επιτρόπων, της 27ης Απριλίου 2005, που περιλαμβάνει τις «Γενικές Εκτελεστικές Διατάξεις σχετικά με τα μεταβατικά μέτρα που εφαρμόζονται επί των υπαλλήλων που απασχολούνται από το Γραφείο Υποδομών των Βρυξελλών στους βρεφονηπιακούς σταθμούς στις Βρυξέλλες», όπως επίσης και κατά των παραρτημάτων I και II της αποφάσεως αυτής·
- στο μέτρο που παρίσταται ανάγκη, ακύρωση επίσης των αποφάσεων κατά των οποίων στρέφονταν οι προμνημονευθείσες ενστάσεις·
- καταδίκη της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Οι προσφεύγουσες, νυν επί συμβάσει υπάλληλοι υπηρετούσες σε βρεφονηπιακούς σταθμούς στις Βρυξέλλες, ασκούσαν τα ίδια καθήκοντα, ήδη πριν από τον διορισμό τους, δυνάμει συμβάσεων εργασίας του βελγικού δικαίου. Οι προσφεύγουσες αμφισβητούν την κατάταξη και την αμοιβή τους που καθορίστηκαν από την καθής κατά το διορισμό τους ως επί συμβάσει υπαλλήλων.

Με τον πρώτο λόγο της προσφυγής τους, οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται ότι κατ' εφαρμογήν του Πρωτοκόλλου Συμφωνίας της 22ας Ιανουαρίου 2002 μεταξύ της Επιτροπής και των εκπροσώπων του επί συμβάσει βελγικού δικαίου προσωπικού των βρεφονηπιακών σταθμών, έπρεπε να έχουν τύχει ευνοϊκότερης κατατάξεως. Πράγματι, η κατάταξή τους στην ομάδα καθηκόντων I, βαθμός 1, συνιστά πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως καθώς και παραβίαση της αρχής της απαγορεύσεως των διακρίσεων, στο μέτρο που θεωρήθηκαν ως αρχάριες στερούμενες πάσης επαγγελματικής εμπειρίας, και τούτο μολονότι διέθεταν σημαντική αρχαιότητα σε παρόμοια υπηρεσία.

Με τον δεύτερο λόγο τους, οι προσφεύγουσες προβάλλουν παράβαση του άρθρου 2, παράγραφος 2, του Καθεστώτος που εφαρμόζεται επί του Λοιπού Προσωπικού, του προμνημονευθέντος Πρωτοκόλλου Συμφωνίας, παραβίαση της αρχής της απαγορεύσεως των διακρίσεων καθώς και των γενικών αρχών σχετικά με κοινωνική προστασία. Ειδικότερα, κατά τον υπολογισμό της εγγυημένης αμοιβής των προσφευγουσών δεν έπρεπε να ληφθούν υπόψη τα οικογενειακά επιδόματα.

Προσφυγή της 10ης Μαρτίου 2006 — Bertolete κ.λπ. κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-26/06)

(2006/C 108/63)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Marli Bertolete κ.λπ. [εκπρόσωπος: L. Vogel, δικηγόρος]

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα των προσφευγόντων

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

- να ακυρώσει την απόφαση της Εξουσιοδοτημένης για τη Σύναψη Συμβάσεων Προσλήψεως Αρχής, της 21ης Νοεμβρίου 2005, με την οποία απορρίφθηκαν οι διοικητικές ενστάσεις των προσφευγόντων, με ημερομηνία 26 Ιουλίου 2005, με τις οποίες διατύπωσαν επικρίσεις τόσο σχετικά με τις διοικητικές αποφάσεις με τις οποίες καθορίστηκαν, αντιστοίχως, η κατάταξη και η αμοιβή καθεμιάς από τις προσφεύγουσες, όσο και σχετικά με το άρθρο 7 της ληφθείσας από το Σώμα των Επιτρόπων αποφάσεως, της 27ης Απριλίου 2005, που περιλαμβάνει τις «Γενικές Εκτελεστικές Διατάξεις σχετικά με τα μεταβατικά μέτρα που εφαρμόζονται επί των υπαλλήλων που απασχολούνται από το Γραφείο Υποδομών των Βρυξελλών σε βρεφονηπιακούς σταθμούς στις Βρυξέλλες» (ΓΕΔ), και τα παραρτήματα I και II της αποφάσεως αυτής·

- στο μέτρο που παρίσταται ανάγκη, να ακυρώσει και τις αποφάσεις κατά των οποίων στρέφονταν οι προμνημονευθείσες διοικητικές ενστάσεις·
- να καταδικάσει την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Οι προσφεύγουσες, νυν επί συμβάσει υπάλληλοι σε βρεφονηπιακούς σταθμούς των Βρυξελλών, εκτελούσαν τα ίδια αυτά καθήκοντα και πριν από τον διορισμό τους δυνάμει συμβάσεων εργασίας βελγικού δικαίου. Οι προσφεύγουσες αμφισβητούν την κατάταξη και την αμοιβή τους που καθορίστηκαν από την καθής κατά τον διορισμό τους ως επί συμβάσει υπαλλήλων.

Στο πλαίσιο του πρώτου λόγου της προσφυγής τους, οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται ότι, κατ' εφαρμογήν των ΓΕΔ καθώς και άλλων διατάξεων σχετικών με επί συμβάσει υπαλλήλους της Επιτροπής, έπρεπε αυτές να καταταγούν στην ομάδα καθηκόντων III αντί της ομάδας καθηκόντων II, και τούτο ενόψει του τίτλου και της αρχαιότητάς τους.

Όσον αφορά τον δεύτερο λόγο, οι προσφεύγουσες διαμαρτύρονται ιδίως για τον λόγο ότι δεν έτυχαν της προβλεπόμενης στο άρθρο 6 των ΓΕΔ ελάχιστης αμοιβής.

Όσον αφορά τον τρίτο λόγο, οι προσφεύγουσες προβάλλουν παράβαση του άρθρου 2, παράγραφος 2, του Καθεστώτος που εφαρμόζεται επί του λοιπού προσωπικού, του Πρωτοκόλλου Συμφωνίας που συνήφθη στις 22 Ιανουαρίου 2002, μεταξύ της Επιτροπής και αντιπροσωπείας του επί συμβάσει Βελγικού δικαίου προσωπικού βρεφονηπιακών σταθμών, παραβίαση της αρχής της απαγορεύσεως των διακρίσεων καθώς και των γενικών αρχών επί θεμάτων κοινωνικής προστασίας. Ειδικότερα, κατά τον υπολογισμό της διασφαλιζομένης στις προσφεύγουσες αμοιβής, δεν έπρεπε να ληφθούν υπόψη τα οικογενειακά επιδόματα.

Προσφυγή/αγωγή του Α. Lofaro κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 10 Μαρτίου 2006

(Υπόθεση F-27/06)

(2006/C 108/64)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων/Ενάγων: Alessandro Lofaro (Βρυξέλλες, Βέλγιο)
[Εκπρόσωπος: J.-L. Laffineur, δικηγόρος]

Καθής/εναγομένη: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα του προσφεύγοντος/ενάγοντος (στο εξής: προσφεύγων)

Ο προσφεύγων ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

- Να ακυρώσει την από 6 Ιουνίου 2005 απόφαση, περί παρατάσεως κατά έξι μήνες της περιόδου πρακτικής ασκήσεως του προσφεύγοντος, την από 28 Σεπτεμβρίου 2005 περί απολύσεώς του στο τέλος της περιόδου αυτής, καθώς και τις εκθέσεις κρίσεως μετά το τέλος της πρακτικής ασκήσεως επί των οποίων βασίζονται οι εν λόγω δύο αποφάσεις·
- Καθόσον απαιτείται, να ακυρώσει την από 23 Νοεμβρίου 205 της Αρμόδιας Αρχής για τη Σύναψη των Συμβάσεων Προσλήψεως (ΑΑΣΣΠ), περί απορριψεως της διοικητικής ενστάσεως του προσφεύγοντος·
- Να υποχρεώσει την καθής να καταβάλει στον προσφεύγοντα, για την αποκατάσταση της ζημίας που υπέστη, αποζημίωση υπολογιζόμενη *ex aequo et bono* σε 85 473 ευρώ για την υλική ζημία και σε 50 000 ευρώ για την ηθική βλάβη, με την επιφύλαξη προσαυξήσεως ή μειώσεως κατά τη διάρκεια της διαδικασίας·
- Να καταδικάσει την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Ο προσφεύγων, πρώην έκτακτος υπάλληλος της Επιτροπής, προσελήφθη από τις 16 Σεπτεμβρίου 2004 μέχρι τις 15 Σεπτεμβρίου 2009, βάσει συμβάσεως προβλέπουσας περίοδο πρακτικής ασκήσεως έξι μηνών, σύμφωνα με το άρθρο 14 του Καθεστώτος που εφαρμόζεται στο λοιπό προσωπικό (ΚΛΠ). Κατόπιν μιας πρώτης αρνητικής εκθέσεως αξιολογήσεως, η καθής έθεσε τέρμα στην εν λόγω σύμβαση.

Με την προσφυγή του, ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι η καθής υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως. Η καθής προσέβαλε επίσης τις γενικές αρχές που διασφαλίζουν την αξιοπρέπεια και τα δικαιώματα άμυνας και διεντύωσε άσκοπες επικρίσεις.

Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της 21ης Μαρτίου 2006 — Marengo κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-96/05) ⁽¹⁾

(2006/C 108/65)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Ο πρόεδρος του πρώτου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ EE C 10 της 14.1.2006.

III

(Πληροφορίες)

(2006/C 108/66)

Τελευταία δημοσίευση του Δικαστηρίου στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

EE C 96 της 22.4.2006

Ιστορικό των προηγούμενων δημοσιεύσεων

EE C 86 της 8.4.2006

EE C 74 της 25.3.2006

EE C 60 της 11.3.2006

EE C 48 της 25.2.2006

EE C 36 της 11.2.2006

EE C 22 της 28.1.2006

Τα κείμενα αυτά είναι διαθέσιμα σε:

EUR-Lex: <http://europa.eu.int/eur-lex>CELEX: <http://europa.eu.int/celex>
